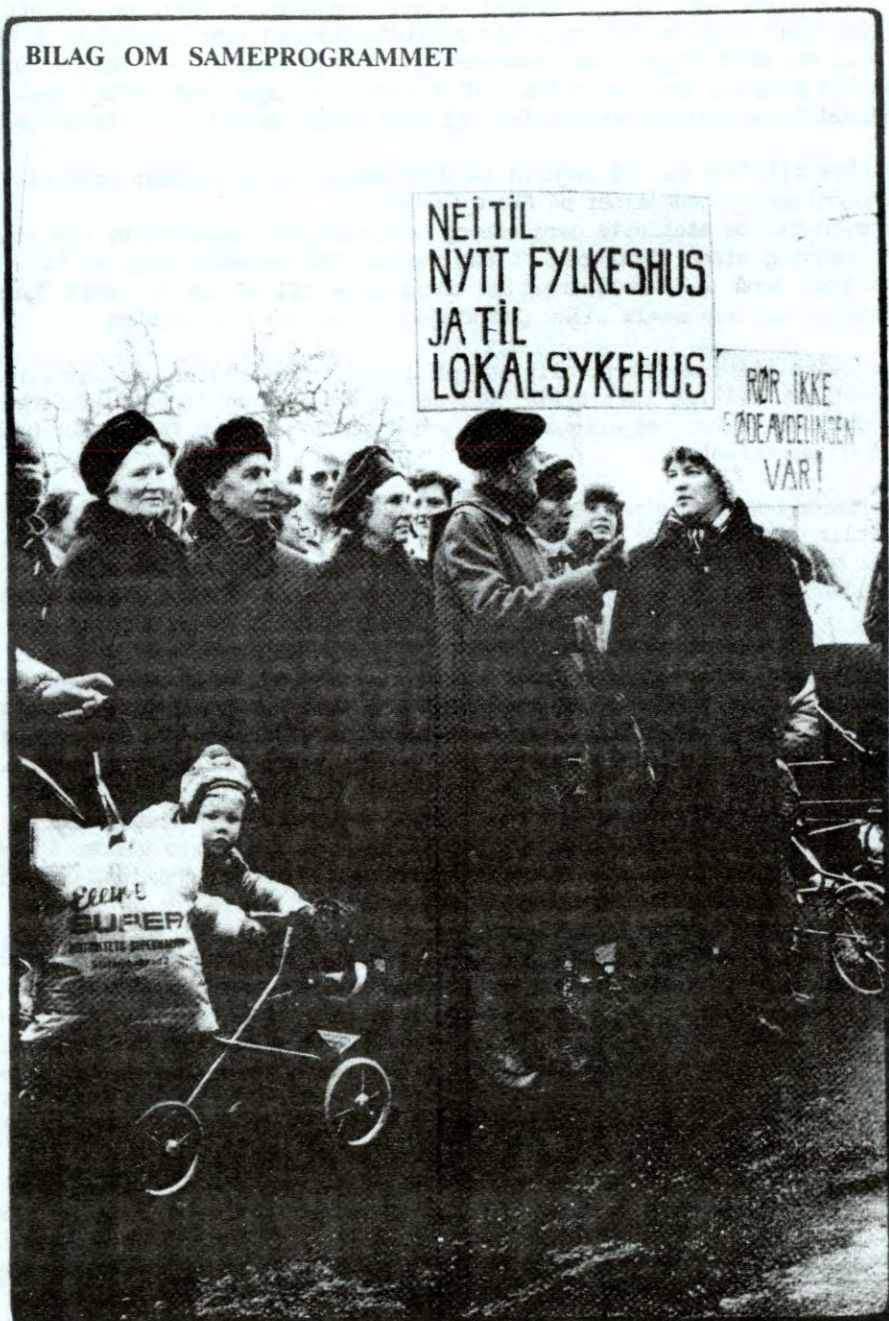

tjen folket

MAI / JUNI 1988

BILAG OM SAMEPROGRAMMET

LEDER:

For breie alternativlister ved stortingsvalget 1989

LEDER:

Sentralkomiteen har nylig diskutert stortingsvalget i 1989, og vedtatt at partiet skal arbeide for breie alternativlister ved stortingsvalget i 1989. Vi skal her kort legge fram hovedpunktene i begrunnelsen for det. Vi viser også til artikler som har stått i TF fra nov/des (også vedtaksforslaget til landsmøtet) og seinere nummer. Det vil også komme materiale i Klassekampen

Levekåra til folk bli nå angripi på brei basis, og det vokser fram viktige samfunnsmessige bevegelser på flere felter

Misnøyen med de etablerte partiene og det politiske systemet er mye større enn noengang siden EF-kampen. I dag fanges mye av dette opp av FrP. Det fins ikke ennå et paralamenterisk alternativ til AP og de andre "gamle" partiene, som kan samle ulike opposisjonsbevegelser til venstre.

* Levekåra til folk flest blir angipi gjennom renteflåing, boligdyrtid og lønnsdiktat. Det har vært breie beevgelser ikke minst innen fagbevegelsen mot den politikken regjeringa og de andre store partiene fører, mot banker og boligspekulanter.

* Velferdsgodene angripes. Det strammes kraftig inn i kommuneøkonomi-en, og det blir nedskjæringer på helse-, sosial- og skoletilbudet. Det er reist breie protestaksjoner flere steder og folk er forbanna. Dette rokker ved hele den hovedutviklinga som har vært i retning av utbygging av fellesgodene.

* Omstilling av industrien skjer i stort trempo. Hjørnesteinsbedrifter som Jernverket og Syd Varanger står for fall. Skipsindustrien er rasert. Mange andre næringer forsvinner. Motstanden er reist mange steder. Det er opprør i fagbevegelsen, og det er breie aksjoner de stedene som rammer hardest.

* Distriktene raseres. Sentraliseringa og avfolkinga av distriktene skjer nå i større tempo enn noen gang etter krigen. Mange angrep virker i samme retning; rovdrijf på fisk, landbrukspolitikken, kommuneøkonomien, utdanningsdpolitikken, industrirasering.

* Kvinnenenes levekår ongripes og kjønnsundertrykkinga er knallhard. Nedskjæringer i offentlig sektor rammer kvinner spesiewlt både gjennom tap av arbeidsplasser og ved at omsorgsoppgavene øker. Distriktrsasinga rammer kvinner i enda større grad enn menn (flere kvinner som flytter ut). Porno, seksualisert vold, gjørmebryting osv rammer kvinnene. Og den daglige undertrykkinga fra menn gjør kvinner forbanna og opprørske. Kvinnebevegelsen er stor og omfattende, både den organiserte og den uorganiserte. Kvinner slåss en kamp for sine rettigheter og mot kjønnsundertrykkinga.

* Miljømordet kommer nærmere. På område etter området dukker miljøkatastrofene framalgeinvasjonen, industriforurensning, forurensning fra landbruket, økning i privatbilismen og nedbygging av kollektive løsninger. Miljøbevegelsen er i frammars, og vil bli viktigere og viktigere. Flere og flere vil vil merke miljøproblemene på kroppene og flere vil bli dratt inn

i kampen.

* Rasismen øker, både den statlige og den åpne fra ytterste høyre fløy, og den får nedslag i arbeiderklassen og andre deler av folket. Men også den antirasistiske bevegelsen har vokst. Tusenvis av folk har engasjert seg, og vil slåss mot rasismen.

Det er en strategisk viktig oppgave for partiet å dra disse bevegelsene mot venstre, og få dem til å dra i samme retning. Det er ikke først og fremst knytta til valgarbeid, men til det arbeidet vi gjør i disse massebevegelsene. Men også i vurderinger av linja for valget, må det med.

Det er nå stort oppbrudd i Arbeiderpartiet. Det raser på gallupen, og har store problemer i egne rekker. Det er en viktig oppgave for partiet å få rivi folk løs fra DNA, og trekke dem til venstre.

Det er også en strategisk viktig oppgave for partiet å få valgt inn stortingsrepresentanter. Det er nødvendig for å vinne masseoppslutning. Stortinget er den viktigste talerstolen både for å få fram vår politikk, avsløre maktsystemet, og støtte de kampene folk sjøl fører.

I Hvilke former partiet stiller til valg, må vurderes taktisk. Det er ikke noe prinsipp at det skal være en reolusjonær plattform som RV. Det må foretas en konkret vurdering. Med RV har vi ingen muligheter til å få valgt inn stortingsrepresentant noe annet sted enn i Oslo, og der må stemmetallet øke med 60 % fra kommunevalget og ca 150 % fra forrige stortingsvalg. Ved Stortingsvalget i 1989 vil RV komme i ei klemme; DNA vil mobilisere mot Høyre og Frp, og det vil kunne bli flere andre lister til venstre som slåss om folk i oppbrudd - Bylista i Trondheim jobber for opprørslistene i hele landet, De Grønne.

SK mener det er gode muligheter for å få til et breit listealternativ ved valget som tar utgangspunkt i de opprørsbevegelsene som finnes. Vi vil da ha muligheter til å få en kommunist på Stortinget. Og den samla slagkrafta til venstreopprøret vil bli styrka ved en slik valgoppstilling. Uten å delta i arbeidet for et slikt valgalternativ, kan vi risikere at andre partier knytter opprøret i DNA, miljøbevegelsen o.l. til seg, mens vi blir stående på sida. En reell bredde betyr også at vi må svelge "kameler" - vi må samarbeide med folk som står langt fra oss politisk i mange saker og som vi er uenige med (lederen for Bylista som også er samorgformann i Trondheim var f.eks. for lønnsloven til slutt etter først å ha gått ut mot den).

SK har derfor vedtatt at det skal jobbes for et breit listealternativ. Samtidig understreker SK at det må bli en reell bredde om vi skal stille under annet navn enn RV. Det skal derfor også startes nomineringer til RV-lister over hele landet, og gjøres forberedelser til RV-valgkamp dersom det ikke blir et bredt alternativ.

Et breit listealternativ må vokse fram i fylkene, og ikke bli noe topplansvedtak mellom noen få personer fra ulike miljøer. Det arbeidet som partiet gjør med opposisjonen i fagbevegelsen, kvinnekativister, antirasister osv er avgjørende for om det skal lykkes.

Hvem blir ny leder i AKP?

AV KJERSTI E

Dette er ei melding for å fortelle at jeg ikke stiller til gjenvalg som leder i AKP (m-l). I og for seg ingen nyhet – det var aldri meninga mi å sitte lenger enn i fire år. Min viktigste innvending mot å ta på meg vervet i 1984, var at jeg var temmelig sliten. Den følelsen er ikke blitt mindre siden sist. Jobben som leder i AKP har vært utfordrende, spennende, lærerik, vanskelig – og svært slitsom. En kan si hva en vil om AKPs partikontor – noe hvilehjem er det ikke. Men hvis partiet vil, fortsetter jeg gjerne i partiledelsen, men i en annen posisjon enn som leder.

Dette er altså ei oppfordring til dere om å diskutere hvem som bør bli ny leder i AKP. I følge våre vedtekter konstituerer sentralkomiteen seg sjøl, og velger bl.a. leder. Men det er sjølsagt svært viktig å vite medlemmenes syn. Lederen setter sitt preg på partiets politikk og profil, på godt og ondt. Å velge leder er en del av det å stikke ut partiets kurs framover. Og for den som skal lede partiet de neste fire åra, er det avgjørende å vite at hun/han har medlemmene i ryggen. Altså, diskuter lederspørsmålet, og kom med nominasjoner!

Som leder har også jeg prega partiet, både på godt og ondt. Her skal jeg bryte vår inngrodde partitradisjon, og oppsummere det jeg

mener har vært **bra**, og som jeg håper kan bli videreført i neste periode (for ordens skyld: dette er ikke noe forsøk på å oppsummere **alt** bra og fornuftig den nåværende partiledelsen har gjort og stått for):

- Utviklinga av kvinnepolitikken.

AKP (m-l) har helt fra starten av stått i den proletære kvinnebevegelsens tradisjon, og arbeidet vårt i Kvinnefronten har vært prega av det. Dette har både vært vår styrke og vår svakhet.

Styrken har vært at vi har tatt utgangspunkt i vanlige kvinners situasjon: arbeiderkvinner og andre, og tatt opp deres krav: arbeid, lønn, fagbevegelse, daghjem, offentlige tilbud ellers, 6-timersdag. "Kravet er arbeidsplasser til oss og daghjem til våre barn", som det heter i sangen.

Svakheten: Fordi vi ikke skulle slåss mot mannen, var det en del viktige områder av kvinnekampen vi mista: Krisesenterbevegelsen er ikke vårt barn. Politiseringa av kampen mot voldtekt kommer heller ikke fra oss. Analysa vår av kvinneundertrykkingas karakter ble haltende, også på de områdene der vi hadde vår styrke. Når kampen mot mannen er tabu, blir viktige deler av det vi nå kaller **kapitalismens kjønnsystem** freda. Vi forstår ikke bredden og djubden i kvinneundertrykkinga, oghvordan den inngår i

kapitalismen som økonomisk og politisk system.

I dag mener jeg vi langt på vei har overvunnet denne svakheten. Det kvinnene i AKP (m-l) har gjort, med den nåværende partiledelsen i spissen, er å videreutvikle den proletære kvinnebevegelsens tradisjon på en måte som jeg tror er praktisk talt enestående, og som vil ha stor langsiktig betydning. Vi har klart å gripe fatt i den svære delen av kvinners virkelighet som i lang, lang tid har vært utvist fra arbeiderbevegelsens politiske horisont. Og vi har laga et politisk og teoretisk byggverk som gir denne delen av virkeligheten mening innafor ei marxistisk analyse og en revolusjonær strategi. Dette politiske og teoretiske byggverket er mest fullstendig uttrykt i "Søstre, kamerater !" Mange kvinner, og mange slags kvinner, reagerer på den boka ved å si at den ga dem en aha-opplevelse, det virker så selvfølgelig når du leser det, endelig får en satt ord på egne, uklare tanker. Det er uttrykk for at vi har oppnådd noe svært viktig: Store deler av kvinners virkelighet, erfaringer og opplevelser var tidligere en plage for den revolusjonære bevegelsen, noe vi måtte tone ned, sjalte ut, tildels bekjempe for å mobilisere kvinner for "den rette linja". Nå er det i stedet blitt ei drivkraft vi kan mobilisere for det felles målet, hvis denne politikken virkelig får gjennomslag i partiet som helhet.

Analysa av "kapitalismens kjønnsystem" har også gitt ny kraft til våre tradisjonelt sterke områder, som kvinner og arbeid, lønn og arbeidsforhold; kvinner i fagbevegelsen; kampen for offentlige tilbud, kampen i offentlig sektor; arbeidet i arbeiderklassen og fagbevegelsen generelt.

- **Å se de strategiske perspektivene i enkeltbevegelsene og i de små tinga.** Jeg har (med vekslende hell) slåss for å få fram de langsiktige perspektivene på det arbeidet vi gjør på enkeltsaker, og knytte de ulike områdene sammen om det felles målet de skal tjene. Dette mener jeg er helt avgjørende for et parti som vårt, og noe av det vi må slåss for å styrke i perioden som kommer.

- **Partikulturen.** Allerede i perioden 1980 - 84 begynte vi å kvitte oss med stilen med beinharde slag innad. Men utviklinga har fortsatt i denne perioden, sjøl om det ennå står mye igjen før vi får en partikultur som gjør medlemmene store og stolte. Bøllekursa har vært viktige når det gjelder å skape bevissthet om betydninga av støtte, ros, anerkjennelse, diskusjonen om hersker-teknikker likeså. Jeg håper at utviklinga av et "opprørerkurs" for arbeidere (jobbinga er i gang !) vil bety nye skritt framover. Jeg tror også at min personlige lederstil har bidratt til prosessen.

- **Fostring av folk.** I mange sammenhenger har den nåværende ledelsen vært flinke til å trekke mange folk med i å utvikle nye politikk, og på denne måten skape nye ledere. Eksempler er jobbinga med den store kvinnekongressen i 1986, jobbinga med Nordisk Kvinneforum 1988, jobbinga med arbeiderkongressen som skal være i august, arbeidet med vårt eget "Alternativ Framtid"-prosjekt, som settes i gang nå.

- **Å lede partiet gjennom eksterne, politiske initiativer.** Kvinnepolitikken fikk sitt største gjennomslag gjennom den store, eksterne kvinnekongressen i 1986. Den var en del av kampen om innrettinga av partiet, og betydde mye mer enn

mange interne diskusjoner. Samme rolle håper vi at arbeiderkonferansen i august vil spille når det gjelder arbeiderinnrettinga i partiet. Og et eksternt prosjekt som "Alternativ framtid" er en måte å "vri" partiet over på en profil der vi markerer det strategiske målet vårt klarere og mer konkret.

Sjøl har jeg også skrevet mye i KK om ulike politiske emner som jeg har sett på som viktige for partiet. Det mener jeg er en bra måte å lede partiet på.

- Å snakke til både hode og hjerte. Mennesket lever ikke av saklige argumenter aleine. Vi trenger både mat for tanken og mat for følel-

sene, og for en politisk bevegelse er det viktig å kunne gi begge deler. Sjøl mener jeg at jeg har hatt ei sterk side akkurat der, og at jeg også har bidratt til å gi andre kamerater mot til å bruke sider av seg sjøl som de før ikke har turt å vise fram.

I perioden som leder har jeg gjort mange, både gode og onde erfaringer om hva det vil si å være kvinne i en ledende posisjon. Disse skal jeg nok oppsummere etterhvert, slik at de kan komme partiet til nytte. Trass i alt slit og alle problemer, er det imidlertid ikke tvil i min sjel: Jeg angrer ikke et sekund på at jeg ble leder i AKP, både partiet og jeg har hatt godt av det !

Prinsippprogrammet: Hva legges til grunn?

SK har enstemmig gått inn for at partiet bør legge **kortversjonen** av Prinsippprogrammet til grunn for endringene som skal gjøres på landsmøtet.

Som det ble lagt fram ved utsendinga av kortversjonen (bilaget til april-TF), ønsker vi at avdelingene også uttaler seg om dette. Delegatkonferansene vil sjølsagt ta dette opp, og det er landsmøtet som til sjuende og sist avgjør.

SK vil allikevel, på dette stadiet i behandlinga, gå ut og legge fram sin innstilling.

SKAU

Krev å få gå på partiskolen til høsten!

Et flott tilbud.

I denne landsmøteperioden har Studieutvalget utvikla et omfattende og godt studiemateriell for:

- Styrekurs
- Filosofikurs (trinn 1A i partiskoleserien)
- Kurs i politisk økonomi (1B)
- Kurs i imperialismen (2A) (Inneholder også materiale om rasismen/ innvandringspolitikken).
- Kurs i kommunistisk kvinnepolitikk (2D) (Studieopplegg til «Søstre, kamerater»)
- Militærpolitisk kurs (2G)
- Ny grunnsirkel
- Kvinnepolitisk grunnsirkel (Studieopplegg til «Søstre, kamerater»)

I «ånden fra» «bøllekursa» har noen kamerater laga et «Stå i mot. Stå sammen. Kurs for arbeidsfolk». («arbeideropprørskurs»/ «pampeknuserkurs») og noen erfaringer med dette vil vi ha sikra oss allerede før sommeren. Ut fra samme prinsippet har folk i Rød Valgallianse og Bellona laga opplegg for «treningsleir for miljøvernere».

Vi jobber nå med å systematisere kurstilbud hvor Torstein D foreleser om den økonomiske situasjonen retta inn på fagopposisjonen etter Kristiansandskonferansen.

Distriktsstyret i Vestfold har laga et «avdelingsutviklingskurs» som de prøver ut.

I tillegg har «Studietjenester» gitt ut et utall av småhefter som egner seg godt for studier i aktuelle emner.

Reformer i partiskoleopplegget/ mer hjelp å få.

Grunnleggende marxistisk teori er ikke på moten, heller ikke i det meste av den kommunistiske bevegelsen. Dette rammer selvfølgelig partiskole-

arbeidet. Vi som driver med dette arbeidet sentralt og i distriktene synes imidlertid vi gjør helt rett i å gå mot strømmen. Vi har mye materiale som tyder på at det å ta de grunnleggende studiene alvorlig, gir den eksterne kampen større kraft, bedre retning og mer perspektiv.

Vi synes imidlertid vi har produsert studieopplegg i et høgt oppdrivi tempo. Sjøl om mange har studert filosofi (solgt nesten 1000 bøker) og «Søstre, kamerater» synes vi ikke effekten i organisasjonen er stor nok i forhold til de ressursene som er investert sentralt (se beretning). Derfor har vi sammen med fylkesstudielederne kommet fram til en del reformer i partiskoleopplegget:

Vi tilbyr kursledere

■ Vi går vekk fra takta med å produsere nye partiskolekurs hvert halvår. Kurset om den norske samfunnsformasjonen som Jon Ivar E jobber med, vil komme i desember, kurset om partiteori neste sommer - og de siste partiskolekursa med ca. et års mellomrom. Vi vil bruke mer tid til å markedsføre de kursa som fins. Ved siden av å skolere fylkesstudielederne på de nye kursa (heretter når de er helt ferdige), vil vi om vi får forespørsler i god tid, ta sikte på å kunne tilby kursledere utafra til alle kursopplegga. Gjennom å bruke flere folk i ulike slags ledelser som kursledere trur vi også det blir mulig å få til mer propaganda for partiskolen innad i partiet. Vi vil også forsøke å arrangere noen «mønsterbruk» for å få til en spredningseffekt på den måten.

Vi trur også vi skal få rom til jobbe mer ved den pedagogiske sia ved partiskolekursa. Vi har forsøkt å bli bedre, men dette er en langvarig kamp både om synet på folk, synet på teori - og om å bli flinke til å bruke de riktige metodene.

Åpne kurs - flere deltakere

■ De fleste kursa bør være åpne (eller halvåpne). Dermed kan vi mobilisere til dem gjennom KK og andre eksterne kanaler. Vi kan nå alle interesserte i partiet - og mange sympatisører og nysgjerrige kan komme til oss for å lære politikk og tori. Vi kan arrangere større kurs, så partiet får mer igjen for de kreftene som er lagt ned i organisering og forberedelser.

Avdelingene og partiskolen

■ I tillegg mener vi at avdelingene har mye å vinne på å gjøre partiskolen/ studiene til en del av planene sine. Fortrinnsvis gjennom at avdelingene satser på å få flest mulige av medlemmene med på partiskoleopplegga, men gjerne også gjennom kurs på avdelingsnivå.

«Kafeteriamodell»

■ I utgangspunktet var partiskolen bygd opp etter en slags «grunnskolemodell» - nyere kull partimedlemmer over hele landet skulle «marsjere hand i hand» gjennom hele partiskolen. Dette var både urealistisk i lengden og

dessuten ekskluderende i forhold til mange «gamle» partimedlemmer som har god bruk for kurs. Isteden bør vi nå tenke tenke mer i retning av bedre balanse mellom «grunnskolemodellen» og en «kafeteriamodell» : Studieutvalget/ partiskolen har utvikla mange nyttige kurs. Distriktene og avdelingene må være flinke til å benytte seg av disse etterbehov. Det må likevil være slik at alle nye medlemmer har mulighet til å komme seg gjennom hele opplegget innafor en rimelig periode.

Planlegg for høsten!

Tilbuda ligger der. Nå er det opp til DS'a og avdelingsstyrene å sørge for at de blir benytta. Press fra medlemmene hjelper!

De 5-6 fylkene som ikke har studieledere må skaffe det.

Overalt må vi kartlegge behovet. Flere fylker satser på å studere den nye imperialismeboka tidlig på høsten, filosofikurs for de nyeste medlemmene/ eller styrekurs/ avdelingskurs/ eller ny omgang med «Søstre, kamerater» for jul - og Den norske samfunnsformasjonen seinere på vinteren.

Finn ut hva dere har av resurser på de aktuelle temaene lokalt - og hva dere trenger av sentral hjelp. Finn datoene nå - det blir en høst med mange helgeopplegg også ellers. Bestill studiematriell og kursledere gjennom Studietjenester - og registrer kursa gjennom «Ny verden», så dere får et økonomisk fundament for mer studier, for DS-ansatt eller annet dere prioriterer.

Studietjenester: tlf 02/ 206912
 adr Boks 8770, Youngstorget
 0028 Oslo 1

Ny Verden: tlf 09/ 252069
 adr Boks 478
 1500 Moss

Bøllekurs: tlf 02/ 394394

Jørn
leder i studieutvalget

Til høsten:

Felles løft for støttingen til AKP

Av Kåre, medlem av ØKU.

SKAU har vedtatt at partiet skal gjennomføre et felles løft for å verve medlemmer til støttingen. Den utadretta kampanja skal gå fra *midt i oktober og ut november*, med oppbacking fra KK og partiorgan på alle nivå.

Felles satsing må til for å bygge opp støttingen!

Støttingen ble lansert i forbindelse med lagsdiskusjonene om økonomi i vinter (se særlig vedlegget til TF august-87). Den har vært presentert eksternt i artikkel i KK og gjennom vedlegg til KK og brosjyrer. Midlene fra støttingen er øremerket til å styrke arbeidet i de enkelte fylkene. 75% går direkte tilbake til fylket pengene kommer fra. 25% brukes til spesiell støtte til fylker med særlig dyre kommunikasjoner e.l., samt til å administrere ordninga.

Den mest positive overraskelsen etter utsendinga av påmerldingsslipper gjennom KK er at de som er blitt med gir langt høyere beløp enn vi ventet. For mange ikke-medlemmer er det viktig at AKP fins, og de er villige til å betale for det. I utgangspunktet regnet vi med et gjennomsnitt på 50 kr måneden, og på de første slippene vi sendte ut var maksbeløpet kr 120. Så oppdaget vi at mange tegnet seg for det høyeste beløpet, og utvidet til kr 200. Forbausende mange brukte fortsatt den høyeste satsen. Gjennomsnittlig har deltakerne tegnet seg for ca 100 kr pr måned.

Men antallet deltakere er fortsatt ganske lavt. På "input"ene i KK har vi fått 60-70 svar, og det monner jo lite når vi fordeler det på fylkene og tenker at støttingen skal gi et vesentlig tilskudd til ansettelser lokalt. Da det ble drevet kampanje for å verve deltakere i Ålesund i fjor vår var erfaringa at det var mulig å få med svært mange, like mange som antall partimedlemmer, og kanskje fler. Mulighetene er åpenbart langt større enn resultatene til nå. Det må tydeligvis hardere lut til.

For det første har nok propagandaen og informasjonen rundt støttingen vært for mager. Bare de aller mest ihuga kan forventes å henge seg på et opplegg som er så lite kjent.

For det andre kan vi ikke vente å få det store antallet med uten at vi *opp søker folk personlig og snakker med dem* om opplegget. Og det har i liten grad skjedd til nå.

Mange fylker har signalisert at de ønsker å komme igang med støtting, ansettelser, kort sagt satse på den lokale oppbygginga av partiet. Men de fleste har hatt problem med å finne rom på en sprengt partiplan til å

bygge ut støttingen. Økonomiansvarlig i Sør-Trøndelag, Arne B. , sa det slik tidligere i vår: "Vi har store planer, men det blir ikke noe ut av støttingen før vi får en sentral kampanje." Liknende signaler er kommet fra flere.

Derfor har SKAU vedtatt: det blir felles kampanje til høsten.

En kampanje med lokale målsettinger: Fylkene avgjør sjøl hvor mye de vil være med!

Hvert distrikt må sjøl avgjøre i hvor stor grad de vil benytte denne muligheten til en "flying start" på støttingen. Vi oppfordrer så sterkt vi kan til å bli med. Det er mye enklere å få resultat når det lokale arbeidet kan støtte seg på KK og det sentrale apparatet.

Se årets innsamling/lotteri og støttingen under ett!

Kampanja til høsten vil på mange måter skille seg fra andre kampanjer. Sjøl om det felles innholdet blir verving av deltakere i støttingen, så må formålet, hva pengene skal brukes til, i stor grad være lokalt. Et vellykket resultat i ett fylke vil langt på vei avhenge av at distriktet har en konkret plan for hva de vil få til: Ansettelse? I så fall hvem? Skaffe partikontor/aktivitetssenter? I så fall hvor? Jo mer konkret formålet er, jo lettere er det å få folk med!

Aller best er det om vi har kommet igang på forhånd og kan vise fram det vi har satt igang og som vi nå skal sikre økonomisk. Og her kan vi utnytte årets innsamling og lotteri. Fylker som ønsker det kan lett gjøre gode penger på loddsalg, og skaffe seg en startkapital. Andelen som skal gå til sentralt er svært lav. I tillegg ønsker SK å bruke mye av det sentrale overskuddet av lotteriet til å gå inn og bidra til lokal satsing, der distriktsstyrene har konkrete planer med hold i. Så nå er virkelig tiden inne til lokal satsing. Toget går fra nå og ut høsten: det gjelder å henge seg på.

Politisk makt springer ut av økonomisk makt

For tida trapper vi opp det økonomiske arbeidet. Med de nåværende økonomiske ressursene er det umulig å nå partiets langsiktige mål. Vi har organisert partiet for å få politisk makt og innflytelse til å kunne gjennomføre en revolusjon. Men vi har ikke forstått godt nok at politisk makt også er et materielt spørsmål. Ideene våre kan være så bra de bare vil, uten et apparat for å propagandere dem og sette dem ut i livet blir de bare - ja nettopp - ideer. Mao sa at politisk makt springer ut av geværløpet. Et materialistisk syn på politikken. Til syvende og sist gjelder dette overalt. Under våre forhold, i Norge idag, kan vi ihvertfall slå fast at politisk makt springer ut av økonomisk makt.

Vi må ha propagandamidler: avis, trykkeri, forlag, radio osv. Dette er kanskje det vi har forstått best. KK er idag partiets viktigste "maktinstrument".

Men vi må også ha et profesjonelt og godt utbygd partiapparat, med folk, lokaler, godt utstyr. Her er vi kommet kort. DSene sliter svært tungt uten ansatte.

Vi trenger også lokaler som utgangspunkt for medlemsaktivitet, ikke minst for å organisere ungdom. Det fins omtrent ikke.

Listen kan gjøres mye lenger. Vi har lagt lite vekt på å bygge opp disse materielle forutsetningene. Det er på høy tid vi går igang. Se på Arbeiderpartiet, hvordan de i hele sin historie har lagt vekt på å bygge ut den materielle forutsetninga for virksomheten sin: Folkets hus-bevegelsen, kooperasjonen, AOF, Folkeferie, Landsbanken, omfattende presse, forlag osv....

Hovedsaken: lokale ansettelser?

Vi tror at det aller viktigste nå er å skaffe midler til å ansette folk i partidistriktene.

Da vi bygde opp bevegelsen, hadde vi i realiteten et stort antall yrkesrevolusjonære: studenter og skoleelever som lot skole være skole og ofret seg for politikken. Og langt flere enn nå var ungdom uten familieforpliktelser. Idag har vi svært få som kan bruke mer enn vanlig fritid på politikk.

Et parti av vår type kan ikke fungere godt uten en stor kjerne av yrkesrevolusjonære. Se på situasjonen nå: Det er åpenbare tegn på at noe skjer: ungdom begynner å reise seg mot rasisme og ødelegging av livsmiljø, det rører seg i fagbevegelsen, blant kvinnene, i distriktene. Det er mulig å få langt fler i bevegelse enn for få år siden.

Men samtidig er det slik Lenin beskriver det i "Hva må gjøres?": Det fins folk, og det fins ikke folk. Det som mangler er kapasitet til å organisere og få i sving alle de som vil gjøre litt. Særlig ser vi at distriktsstyrene sliter tungt, med alt for lite krefter til å utnytte mulighetene.

Lenin konkluderte med at det trengs en kjerne av yrkesrevolusjonære for å få alle disse små kreftene til å dra sammen. Konklusjonen hans er åpenbart gyldig også idag.

Støttingen har både en økonomisk og en organisatorisk side.

Denne presentasjonen av høstens kampanje har i hovedsak berørt den økonomiske betydninga av støttingen. Men det er klart at støttingen og jobbinga med den også har en annen side: Den knytter folk tettere til partiet. Når Ålesund har gjort det svært sterkt i vervekampanja, så henger det ikke minst sammen med det arbeidet som ble gjort med støttingen i tida før.

Dette går jeg ikke mer inn på her: vi kommer tilbake med mer materiale om kampanja over sommeren.

Det haster med å få orden på kontingenten!

Av Kåre, medlem av ØKU.

Kontingentinngangen har hittil i vår vært langt lavere enn budsjettert. Dette skyldes ikke at medlemstallet går ned. Tvert imot: Antall medlemmer har stabilisert seg siste halvåret. Det skyldes heller ikke at det enkelte medlem betaler mindre enn før.

Årsaken er at restansene siden i høst har stabilisert seg på et nytt og høyere nivå. Dette gir i seg sjøl reduserte inntekter, dessuten viser erfaring at mye av restansene til sjuende og sist må avskrives. Bakgrunnen er først og fremst organisatoriske problem på DS-nivået, rett og slett problem med å drive inn kontingenten.

Kassererkonferansen sist høst stilte målsettinga om å komme ned på 10% restanser til sommeren. Ingenting tyder på at vi vil nå denne målsettinga.

Ut av den onde sirkelen!

Vi har et lite håp om at tida fram til sommeren i det minste vil redusere restansene, men uansett er problemet alvorlig fordi det bringer oss inn i en ond sirkel:

Vi har oppsummert at vi må satse på yrkesrevolusjonære i partidistriktene. Siste året har vi prøvd å skaffe inntekter til en slik satsing (se artikkel om Støttingen til AKP i dette TF). Denne satsinga har gitt resultater. Inntektene ut over kontingenten øker. SKAU har lagt opp til at mye av økninga i de sentrale inntektene skal brukes til å støtte tiltak i distriktene for å skaffe ansatte, lokaler m.m. Dette kommer da i tillegg til at mange av tiltaka gir distriktene sjøl økte inntekter.

Men problemet nå er at sjøl om satsing på økonomiarbeide øker de andre inntektene, så forsvinner denne økninga ut igjen i kontingenthølet. Dermed vil de andre inntektene gå med til å opprettholde nåværende aktivitet, og vi får ikke noe overskudd til utbygging og styrking av distriktene.

Denne onde sirkelen *må* vi komme ut av! Klarer vi å få orden på kontingentproblemene, vil vi få rom for omfattende satsing på distriktene fra høsten av, og den onde sirkelen kan snus til en god!

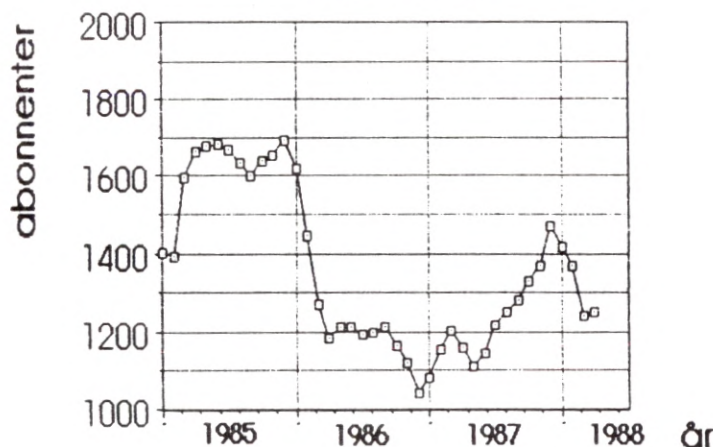
Abonner på Røde Fane!

FRA RØDE FANE-REDAKSJONEN

Røde Fane gjennomfører sommeren og høsten 88 en kampanje for å verve 250 nye abonnenter. For første gang på mange år henvender vi oss direkte til partimedlemmene og ber om et tak for partiets teoretiske tidsskrift. Det koster lite arbeid, og kan gi både laga, tidsskriftet og partiet ganske mye igjen.

Abbonementskurven til Røde Fane kan leses på mange måter: hvor godt bladet er, hvor godt redaksjonen driver abonnementsarbeid, hvor sterk partipisken er, interessen for teori og ideologi i og rundt partiet eller rett og slett som feber-kurve/helsediagram for partiet. Statistikkene vi gjengir her dekker perioden fra 1985 og fram til idag. Tallene er beregna antall betalende abonnenter utifra bokførte abonnementsinntekter. Som ved gallup gjelder det her at beregningsmåten gjør at sammenlikninger ikke bør gjøres fra måned til måned, sjøl om tendensene over litt lenger tid er riktig gjengitt. Det totale opplaget har hele tida ligget noe over disse talla.

RØDE FANE

(Fig 1)

Statistikkene taler stort sett for seg sjøl, men noen kommentarer kan være på sin plass:

Et stort fall på 500 abonnenter rundt årsskiftet 85/86. En viss nedgang rundt årsskiftet er vanlig hvert år, fordi den største fornyinga skjer da. Men ikke en nedgang i denne størrelsesorden. Konkret betyr det at tusen abonnenter skulle fornye i januar 86 og at halvparten av dem ikke gjorde det. Forklaringa ligger sikkert i flere ting. En faktor kan ha vært tendenser til oppgitthet i partiet etter møkkavalget 85. Det fins også andre partistatistikker som pekte nedover på samme tid. En annen årsak ligger i at den nye redaktøren og redaksjonsledelsen som overtok ved

årsskiftet 85/86 hadde for dårlig grep og først lenge etterpå oppdaga hva som hadde skjedd. At partilinja om at medlemmene skal abonnere på Røde Fane ikke hadde blitt understreka på lang tid gjorde sikkert også sitt til at mange unnlot å betale både regning og purring.

For det andre er den fortsatte nedgangen gjennom 1986 og oppgangen gjennom 1987 noe overdrevet. Den kan delvis forklares med problemer med å få gitt ut nummerene i rett tid i 1986, noe som førte til at regninger og purringer ble forsinka. Tilsvarende skyldes noe av framgangen i 1987 at vi fikk bedre rutiner og kom i rute. Likevel er det sikkert at gjennomsnittlig antall abonnenter gikk noe opp i 87 i forhold til 86 og at vi nå våren 88 ser ut til å ha stabilisert oss på et tall mellom 1200 og 1300.

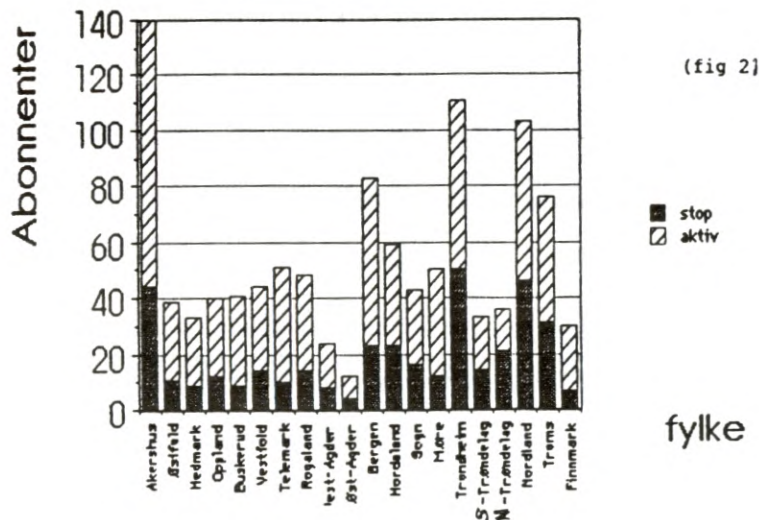
ARMSLAG OG MIDLER TIL REDAKSJONELT ARBEID.

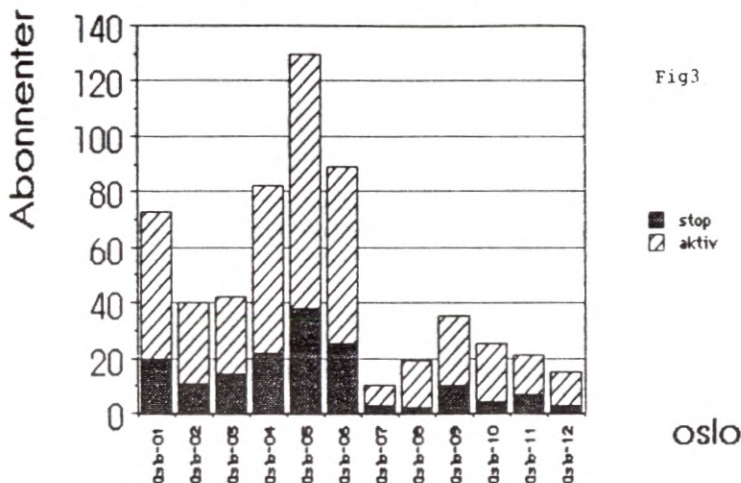
Røde Fane produseres i dag svært billig. Bladet er sjølberga økonomisk og mottar ikke støtte hverken fra staten eller partiet. Inntektene fra 12-1300 abonnenter fører til at redaksjonsmedlemmer må ta på seg et stort produksjonsteknisk arbeid på dugnad. Timene som legges i produksjon overstiger langt det som vi kan bruke på redaksjonelt arbeid. Ved å heve det effektive abonnementsantallet med et par hundre vil vi få økonomisk grunnlag til å betale for mye av dette produksjonsarbeidet, og derved frigjøre redaksjonens dugnadskrefter til det den egentlig burde jobbe med: redigere et tidsskrift.

RØDE FANE - NORGE RUND.

Fornyringsprosenten vil sammen med nyverving avgjøre utviklinga av abonnementsmengden. I tabellene som følger har vi vist antallet aktive abonnenter pr. idag og antallet som har stoppa abonnementet siden 1985. Oslo er skilt ut i egen tabell og vises fordelt på bydeler. Alle bør se om de er fornøyd både med absoluttallene og med stopprosenten. Som tabellene viser skiller Telemark, Møre og Romsdal og Finnmark seg positivt ut med lav stopprosent, mens fylkene fra Sør-Trøndelag til og med Troms har det største frafallet. En utfordring? Landsgjennomsnittet ligger på rundt 30 prosent stopp.

Stop siden 1985 og aktive

Stop siden 1985 og aktive**DEN REDAKSJONELLE LINJA.**

På bakgrunn av en større leserundersøkelse i 86, andre reaksjoner og diskusjoner i redaksjonen har vi kommet fram til retningslinjer for innholdet og redigeringa av bladet. Disse innebærer at vi fortsatt skal være et tidsskrift som tar mål av seg til å bringe en del lengre teoretiske artikler (en del lesere sa det sånn at de fortsatt ønska "tungt" stoff). Samtidig ønsker vi å gjøre bladet mer variert både i tema-valg og type artikler. Det betyr at vi som norm mener at temadelen i et nummer bør bestå av alt fra en til tre artikler av litt lengde, og at temadelen ikke skal fylle mer enn halvparten av hvert nummer. Resten av bladet ønsker vi skal bestå av både kortere og lengre artikler med varierte temaer. Vi regner ikke med at alle lesere er interessert i alt, men tar sikte på at alle skal finne noe. I tillegg til faste innslag som anmeldelser og debatt, har vi innført spalta "Nyheter og synspunkter" for å bringe korte sammendrag og meldinger av teoretisk interesse fra andre kilder. Noen temaer som den økonomiske situasjonen og kritikken av borgerskapets kriseforståelse vil vi prøve å følge løpende.

SÅ ENKELT ER DET:

Det viktigste tiltaket vi ber om er at dere tar opp Røde Fane abonnement i laget. Abbonerer alle? Nesten helt sikkert ikke. Hvis noen er i tvil betyr det nesten helt sikkert at abonnementet er gått ut. Send inn ei liste med nyttegna abonnent(er) til:

RØDE FANE
GØTEBORGST 8
0556 OSLO 5

I tillegg er det enkelt å sjekke med noen aktuelle folk rundt partiet. Røde Fane har en god del abonnenter utafor egne rekker. Uten vitenskapelig belegg for påstanden, kan det se ut til at progressive utafor partiet har større interesse for å sette seg inn i teoretiske og politiske artikler av Røde Fane-typen enn AKP-medlemmer. Sjøl om det kan være beklagelig, gir det ihvertfall et ekstra potensiale som er verdt et spørsmål. Et tips er at folk i og rundt venstregrupper av AMG/IS typen ofte er interesserte i Røde Fane.

DET SOM ER Å VINNE.

Røde Fane trenger alle sorter abonnenter, inklusiv penga fra partimedlemmer som "ikke har tid og ork" til å lese bladet. Men det er et sørgelig misbruk av bladet. Vi mener partilivet i laga ville tjene mye på å bruke Røde Fane aktivt til å forberede og gjennomføre teoretiske og ideologiske debatter. Ved å leite gjennom innholdsfortegnelsen til bladet for eksempel i den treårs-perioden vi bringer statistikk over, vil det finnes godt stoff til mange sentrale diskusjoner.

Et eksempel: Laget ønsker å diskutere om kvinnene og imperialismen. En rask gjennomgang viser flere nyskapende artikler:

Agnete S. Kvinnene er den tredje verden. (RF 4-5/86)

Helga Swazti Mitter møter Siri J. (RF 6/87)

Haleh Afshar: Kvinnene på bønn (RF 6/87)

Eller tema er arbeiderklassen og omstillinga av kapitalismen. Et utvalg mulige artikler kan da være:

Tollef E. og John J.: Teknologisk stagnasjon i byggefaga? (RF 6-85)

Helge E. Data på kontoret. (RF 6-85)

Flere forfattere: Nedtur for fagbevegelsen? (RF 2-86)

Siri J.: To spisser i arbeiderklassen (RF 1-87)

Tellef K.: Ti teser om den norske kapitalismen. (RF 6-86)

Erling K.: Tellefs 11. tese. (RF 4/5-87)

Andre temaer dere vil kunne leite opp på liknende måte er: Ideologiske strømninger i 80-åra, utviklingsstrategier for den tredje verden, klassene i Norge, arbeidets fall/marxismens fall, økonomisk krise, kvinneteori, marxistisk historieteori. På alle disse områdene vil dere finne materiale, og på noen av dem vil dere finne materiale som ikke kan finnes andre steder enn i Røde Fane.

TILBAKEKOPLING.

Vi har sagt at laga og den enkelte kan få mye igjen for den innsatsen som det krever å lese og diskutere Røde Fane. Tilsvarende er det helt sikkert at partiet, den teoretiske debatten og forhåpentligvis Røde Fane vil tjene på at fler engasjerer seg i teoretiske spørsmål.

Vi veit at noen partimedlemmer blant kvinne- og arbeideropprørerne regner Røde Fane som et blad for mannlige intellektuelle. Den rette måten å reagere på dette å er ihvertfall ikke å sliutte å abonnere. Det vi trenger er respons på det vi gjør, materiale tilsendt som det kan lages stoff av og aller helst at mange flere skriver artikler.

Mens vi er på vei mot et enda bedre tidsskrift, velger vi å avslutte med det endelige argumentet til alle partimedlemmer for å abonnere raskest mulig: RF- menyen framover:

RØDE FANE 3-88: SCENARIO 2000: REVOLUSJON I NORGE. EN FRAMTIDSVISJON.

RØDE FANE 4-88: KVINNE-STRATEGI. SPESIALNUMMER TIL NORDISK FORUM.

RØDE FANE 5-88: RASISME. HVORDAN ER STILLINGA OG LINJA FOR MOTTILTAK.

UENIGHETER MELLOM NKS OG PARTIET

Vedtak fra sentralstyret i NKS

1. Om Beretningen:

Partiet er i dag inne i en alvorlig krise. Denne krisa er ikke minst av ideologisk karakter. I ei tid der det legges så stor vekt på kvantitative mål (verve stemmer, verve abonnenter, verve medlemmer) er det helt avgjørende spørsmålet hvilket grunnlag arbeidet drives på. Men den teoretiske debatten og teoristudiene er svært mangelfulle.

Beretninga antyder at det er betydelige uenigheter om studienes plass i organisasjonen. Men beretninga er sjøl et eksempel på at helt sentrale spørsmål for et marxist-leninistisk parti er blitt skjøvet i bakgrunnen. Sjøl om historien etter hvert har gitt oss mye erfaring om vilke trekk som kjennetegner et kommunistparti i forfall, gjør ikke beretninga noe alvorlig forsøk på å analysere faresignalene i AKP(m-l) av i dag og sammenlikne med tidligere kommunistpartier.

Et viktig kjennetegn på degenerering er høyreavvik i ideologien. Flere av maoismens sentrale teorier er blitt satt under kraftig press på 80-tallet. De fleste stedene der det før var maoistiske organisasjoner er disse gått dukken, ikke minst på grunn av presset fra revisjonismen.

Det har hele tida vært en opposisjon til de nye standpunktene som ble vedtatt på parti-landsmøtet i 1984. Særlig har det vært mye diskusjon rundt kapittel 5 i prinsippprogrammet og synet på Kina etter 1978. Men disse spørsmålene blir nå forsøkt feid under teppet i forberedelsene til partiets 5. landsmøte. Ved siden av at dette er et alvorlig overtramp mot demokratiet i bevegelsen, legger det også veien åpen for høyreavvik av enda mer dramatisk karakter, slik som i forslagene fra J.A.O.

Sentralstyret i NKS krever at også avgjørende prinsipp-spørsmål som arbeiderklassediktaturet og utviklinga i Kina blir satt på dagsorden i landsmøtebevegelsen. Spørsmålet om partiets utvikling de siste årene må også bli gjenstand for en omfattende analyse. Det kraftige høyreavviket i ideologien, svekkinga av klasseinnrettinga og utglidninga av organisasjonsnormene roper på en helt annerledes behandling enn det det legges opp til i planene.

Maoismen befinner seg i en trengt posisjon både i den norske m-l-bevegelsen og internasjonalt. Beretninga synes overhode ikke å ha fanget opp disse faresignalene.

2. Kommentar til AKPs parlamentariske arbeid:

Det er en stor svakhet ved beretninga at Sentralkomiteen bare gir en vurdering av deorganisatoriske spørsmålene uten å vurdere det politiske

innholdet i partiets parlamentariske arbeid gjennom RV.

Kommunisters arbeid i de parlamentariske organene må skje på et revolusjonært grunnlag. Hovedmålsettinga med dette arbeidet må være å avsløre det borgerlige diktaturet. RV er i dag med på å tilsløre statens klassekarakter og klassestrukturene i Norge.

Vi vil peke på følgende eksempler i RVs politikk:

a) RVs program - og heller ikke RVs propaganda - nevner med et ord at Norge er et klassesamfunn. Terminologien er "vanlige folk", "arbeidsfolk", osv. RV ender da også opp med å skille mellom "rikfolk" og folk med "vanlige inntekter" i skattepolitikken.

b) RV proklamerer at under sosialismen skal domstolene være frie og uavhengige av stat og parti. Men en hver stat har et klassesempel, og den sosialistiske staten skal være et redskap for arbeiderklassens diktatur. Det er å kaste blå i øynene på folk å erklære framtidig domstoler uavhengige av staten og makta som rår.

c) RVs illusjoner om staten trer også fram i skattepolitikken, hvor essensen er: Skatt er vel og bra og nødvendig for "velferdsstaten", bare det skjer etter en rettferdig fordeling. Men skatt er i realiteten bare nok en metode for å rane til seg merverdi.

RV er i dag ikke et revolusjonært alternativ. Debatten om de politiske linjene er vel så sentrale som debatten om organiseringen av RV-arbeidet og bør prioriteres fram til AKPs 5.LM.

3. Kommentare til SKs vurdering av behovet for yrkesrevolusjonære.

SK skriver i beretninga:

"Fordi medlemssammensetninga er endret, har vi i mindre grad medlemmer som kan bruke store deler av tida si til å jobbe gratis for partiet. Det blir mer og mer tydelig at vi trenger yrkesrevolusjonære i distriktene."

For det første burde SK gått grundigere inn på hva slags endringer som har skjedd i medlemssammensetninga og hvorfor.

For det andre er det ei dødslinje hvis meninga er å løse politiske problemer ved å betale folk som skal gjøre jobben.

4. Om AKPs beretning om KK:

Sentralstyret i NKS ser det som bra at beretninga tek opp problema rundt Klassekampen som arbeidaravis og kollektiv organisator. I debatten rundt "arbeidaropprøret" er kritikk blitt møtt med avvisning og ei til dels særars arrogant haldning. Det ser ut som om KK-redaksjonen ikkje oppfattar dette som eit alvorleg problem i det heile tatt. NKS har og gjentatte gongar blitt

avvist av redaksjonen med ytringar og org.stoff (m.a. om lærar- og forskule-lærarstreikane). I beretninga ser det ut som om redaksjonen og partiorganisasjonen er totalt atskilt - problema skal løysast "gjennom diskusjon og samarbeid mellom redaksjonen og partiorgan".

Vi ser den systematiske undervurderinga som beretninga skisserer som uttrykk for ei politisk linje, for å gjera KK til ei avis uavhengig av partiet si styring. Ansvaret ligg hos redaksjonsleiinga (og til sjuande og sist Sentralkomiteen), ikkje hos den einskilde journalisten. Dei leiande kameratane i redaksjonen må under kontroll av partiorganisasjonen m.a. gjennom plass i SK.

5. AKP og Kina:

For at AKp og m-l-rørsla skal kunne utvikla politikk for sosialisme i Noreg, må ein oppsummera og konkludera diskusjonar kring forsøk på å skipa sosialisme i andre land. Etter at det i mange år har stått ulike syn på utviklinga i Kina, meiner NKS at det no er påkrevd at AKP gjennom sin prinsippprogramdiskusjon foran det 5.landsmøtet utarbeider ei analyse av utviklinga i Kina, og trekker konklusjonar på grunnlag av dette, som skiftast ut med "ikkje-standpunkt-linja" som står i dag.

6. Kommentar til beretningens avsnitt om NKS:

Beretningen gir et lite fyllestgjørende bilde av hva slags områder NKS jobber på. Foruten aksjonsarbeidet driver store deler av organisasjonens medlemmer et jevnt og bra massearbeid på flere områder. Det gjelder:

1. *Studentenes interessekamp.* Her driver vi et lokalt arbeid i NSU, og i FR og LNS gjør våre medlemmer en bra jobb med å lede organisasjonene.
2. *Kvinnekamp.* Vi har i perioden drevet - og driver - fram flere Kvinnefront-grupper ved de høyere lærestedene. Også her sitter enklete av medlemmene sentralt i Kvinnefronten.
3. *Anti-rasistisk kamp.* Vi har drevet fram flere nye SOS rasisme-grupper ved de høyere lærestedene. Det anti-rasistiske arbeidet har hatt et kraftig oppsving blant studentene. Den fronten vi jobber i har hatt flere bra anti-rasistiske aksjoner. Vår linje er utpreget aksjonistisk, samtidig som vi legger vekt på skolering og politisk kamp om linjene i det anti-rasistiske arbeidet.

Studiesirkler og intern skolering har i den siste delen av perioden vært høyt prioritert i NKS.

Partiets løfter om bygging av NKS står ikke i samsvar med de erfaringene vi har, særlig med Tromsø AKP. I hele perioden har det flere plasser vært en drakamp om hvor studentene skal organisere seg - i RU, NKS eller AKP. Tromsø AKP har tatt skrittet fra stille sabotering av NKS til aktiv motarbeidelse av bygging av Tromsø NKS. (Se eget vedtak om dette).

NKS sentralstyre her i tidligere vedtak bedt SK ta stilling til en rekke forhold i NKS og om NKS fungerer etter partiets intensjoner med å ha et studentforbund. Svarene har ikke vært tilfredsstillende. SK skriver i beretninga: "*Det trengs....*" Hva ligger i denne vurderinga? Mener Sentralkomiteen at NKS ikke lenger gir noe godt utgangspunkt for arbeidet blant studentene, og at NKS skjebne videre er likegyldig? Linjekamper i NKS om helt sentrale forhold i m-l-bevegelsen blir av SK avvist som "interne stridigheter".

7. Om tilhøvet mellom NKS og Tromsø AKP(m-l):

Tromsø AKP har gått ut med pressemelding med oppfordring til studenter om å bli med i den nystarta universitetsavdelinga til partiet. Etter at Tromsø-partiet no i eit år har neglisjert og motarbeida NKS, har dei no gått over til å sabotera forbundet i byen aktivt. Dette hindrar byggjinga av NKS. Om ikkje partiet skiftar linje på dette spørsmålet, er det berre eit tidsspørsmål før Tromsø NKS må leggjast ned.

NKS sitt Sentralstyre vil protestera mot denne saboteringa av arbeidet vårt. Vi krev at Sentralkomiteen i AKP tar dette opp med partiet i Tromsø og bringer distriktet sin praksis i samsvar med avtalen mellom m-l-rørsla sine organisasjonar. Vi krev også at partiet overfører student-medlemmar til NKS og hjelper til med byggjinga av studentforbundet.

8. SU ynskjer å leggja følgjande framlegg til grunn for ein debatt om kapittel 7, pkt 2.2.6 foran det 5. landsmøtet til partiet:

7.2.2.6 Utviklinga i Kina etter MAO

1. Hua Kou Feng videreførte linja til Mao etter dennes død, med vekt på å fortsette revolusjoneringa av produksjonsforholda, og å bygge opp Kina til et stort og modernisert sosialistisk land. Ikke minst hans vektlegging på bevegelsene for å lære av Tachai i landbruket og Taching i industrien, har demonstrert dette.

2. Hua ledet et helt nødvendig oppgjør med den "venstre"-opportunistiske firerbanden, som saboterte produksjonen og den demokratiske sentralismen, og konspirerte for å tilrive seg makta i KKP, og dermed staten.

3. "En tendens dekker over en annen". I ly av kampen mot firerbanden vokste de revisjonistiske kreftene i partiet under føring av Deng Xiao Ping.

4. På det 3. plenum i desember 1978 følte revisjonistene seg sterke nok til å ta et endelig oppgjør om makta i partiet, og dermed i staten. Det marxist-leninistiske senteret, med bl.a. Hua, var ikke sterkt nok, og tapte det avgjørende slaget om makta på dette plenumet.

5. Det sosiale grunnlaget for revisjonismen i KKP-ledelsen var byråkratene, de hvite ekspertene og de borgerlige intellektuelle. Etter kontrarevolusjonen har den nye ledelsen bevisst kjøpt opp kaderen på lands-

bygda som et tiltak for å holde på makta.

6. Den nye KKP-ledelsen karakteriserer sjøl det 3.plenum som "*et avgjørende vendepunkt av vidtrekkende betydning*". Fra da av har Hua vært politisk død i Kina, og de nye lederne har snudd opp ned på ei rekke politiske forhold, bl.a. vurderinga av Kinas nyere historie, Mao, internasjonale forhold, klassekampen under sosialismen, sosialimperialismen, den store polemikken, osv.

7. De linjene som KKP-ledelsen sprer er "3.generasjonsrevisjonisme", og de representerer en stor fare for den internasjonale kommunistiske bevegelsen. Dersom disse ideene får fotfeste, vil de rive grunnen under det som er igjen av m-l-organisasjoner.

8. Etter kontrarevolusjonen har KKP-ledelsen satt i gang ei rekke tiltak som vil bidra til å skjerpe klassesdelinga i det kinesiske samfunnet, produksjon for profitt, overgang til individuelt drevet landbruk, elitedyrking og skjerpa arbeidsdeling, økte lønnsforskjeller osv. Dette fører til en reproduksjon av kapitalistiske produksjonsforhold, som vil forsterke utviklinga ytterligere i negativ retning for de kinesiske massene.

9. SU-vedtak om «byråkratisk sosialisme» og kap.5 i Prinsipp-84

Vedtatt våren 1988 som eit resultat av den diskusjonen som har gått føre seg i NKS kring «Staten og revolusjonen» oh PP-84.

Kapittel 5 i AKP sitt prinsippprogram (PP-84) programfestar at «Eit byråkrati vil vera naudsynt under sosialismen». Denne linja byggjer på eit feilaktig statssyn. Staten under kapitalismen og den soaislistiske staten er kvalitativt forskjellige. Det avgjerande er klasseinnhaldet. Den kapitalistiske staten er skapt for å regulera og oppretthalda den kapitalistiske produksjonsmåten og det borgarlege klasseherredømet. Den sosialistiske staten må skipast for å tryggja og utvikla proletariatet sitt diktatur. For å byggja opp ein sosialistisk stat på arbeidarklassen sine premiss, må den kapitalistiske staten knusast.

Byråkratiet er borgarskapet - og med det mindretalet - si styreform. Det er ei styreform som ikkje er rasjonell, men som likevel tener borgarskapet av di det bidrar til å tilsløra makttilhøva. I eit sosialistisk samfunn er arbeidarklassen den herskande klassen. Han vil ikkje vera nøydd til å skjula makttilhøva av di han er i fleirtal. For å sikra at arbeidarklassen held på makta, må ein ikkje byggja opp eit unødvendig administrasjonsapparat kring dei ekspertane det sosialistiske samfunnet openbert treng. Eit slikt byråkrati vil bli ein arnestad for kontrarevolusjonær tenking og praksis.

Punkt 5.5.6 i PP-84 er ikkje eit revolusjonært grunnlag som ein kan nytta til å mobilisera arbeidarklassen til revolusjon på. Det peikar ikkje ut ein farbar veg mot det klasselause kommunistiske samfunnet. Denne linja avvikar frå leninismen på eit vesentleg område: Herskarane skal tilsetjast. Den leninistiske styringsmodellen byggjer på at herskarane skal veljast. Vidare skal dei kunne kallast attende, og dei må rotera i stillingane sine.

Den revisjonen av marxismen-leninismen som AKP her har foretatt, er i strid med arbeidarklassen sine interesser både før og etter den sosialistiske revolusjonen.

Til medlemmene i NKS

Sentralstyret i NKS har fattet en rekke vedtak om partiets beretning og AKP (m-l)s prinsipp-program. Alle vedtakene er kritiske til beretningas vurderinger og til partiets politikk. SK/AU har behandlet vedtakene, og kommet fram til følgende:

- Sentralstyret i NKS legger fram kritikk av kapittel 5 i AKP (m-l)s prinsipp-program, "Sosialistisk revolusjon i Norge". Partiet har diskutert innholdet i dette kapitlet i flere år i forrige landsmøteperiode, og vi vil ikke legge opp til en reprise på denne diskusjonen foran dette landsmøtet.

- NKS-ledelsen legger fram et forslag til debatt om kapittel 7.2.2.6, "Spørsmålet om kulturrevolusjonen i Kina". SK/AU ønsker ikke å gjøre diskusjonen om Kina til en stor sak foran landsmøtet. Men NKS-ledelsens forslag til programpunkt vil sjølsagt bli lagt fram sammen med alle andre forslag slik at landsmøtet kan ta stilling.

De problemstillingene vi vil prioritere i forbindelse med programdiskusjonen denne gangen, dreier seg om utviklinga av kapitalismen i Norge, endringene i klasseforholda, arbeiderklassens situasjon og linja for kvinnekampen.

- NKS-ledelsen vil ikke ta stilling til om AKP (m-l) er et kommunistisk parti eller ikke. Mens NKS-ledelsen synes det er lett å ta stilling til (og invitere medlemmene til å ta stilling til) detal-

jerte saker når det gjelder utviklinga i Kina, avstår NKS-ledelsen å ta stilling til AKP (m-l)s karakter. Om moderpartiet er kommunistisk eller ikke, er et temmelig avgjørende spørsmål for en kommunistisk studentorganisasjon. Derfor er det vårt syn at både medlemmene i NKS og partiet har krav på å få vite **hva slags** diskusjon NKS-ledelsen legger opp til:

- Er det en diskusjon om sterke og svake sider ved AKP (m-l), og hva partiet bør gjøre for å bli et bedre redskap i klassekampen?

- Eller er det en diskusjon som skal ta stilling til karakteren av AKP (m-l), og, i forlengelsen av det, eventuelt ta stilling til om NKS skal bryte med partiet?

Vi ber om at NKS-ledelsen gir til kjenne premissene og hvilke planer dere har for diskusjonen om AKP (m-l).

- NKS gjennomfører nå møter om partiets beretning som er distribuert i organisasjonen. Vi ser det som positivt og naturlig at NKS interesserer seg for AKP (m-l)s utvikling, siden vi tilhører samme bevegelse. Men vi er likevel tvilende til om det å gjennomføre partiets beretningsdiskusjoner, er det som tjener utviklinga av NKS best nå. Vårt syn er at vi også trenger en diskusjon om hvordan vi som kommunister best kan utnytte det potensialet som finnes blant progressive og samfunnsinteresserte studenter. På dette området er det NKS-medlemmene som har de viktigste erfaringene.

AKP (m-l) arbeider nå med planen sin for neste fireårsperiode. I denne perioden må ungdomsarbeidet få en sentral plass, også arbeidet på de høyere lærestedene. Partiets plankomite har såvidt begynt en diskusjon om dette (representanter for NKS-ledelsen var innkalt til å delta i denne diskusjonen, men møtte dessverre ikke). Vi vil gjerne legge fram de **foreløpige** synspunktene plankomiteen har kommet fram til, for så tidlig som mulig å få kommentarer og forslag fra NKS-medlemmene på hvordan studentarbeidet bør drives i framtida. (De synspunktene som legges fram her, er verken behandla i SK/AU eller SK):

* Arbeidet blant studentene er viktig, både som en del av ungdomsarbeidet, og fordi det er viktig å få flest mulig intellektuelle til å ta stilling for revolusjon og sosialisme. Norge har for altfor få Guri L., alt for mange Olav Gran-Olsson. Arbeidet på de høyere lærestedene har vært forsømt av partiet i mange år.

* Den beste måten å jobbe blant studenter på, er gjennom et eget kommunistisk studentforbund. Den største fordelene med det, er at behovet for rekruttering og fostring alltid vil måtte stå på dagsorden for at ikke organisasjonen skal bli nedlagt. NKS vil dermed kunne utdanne kommunister i et høyt tempo.

Da NKS ble oppretta i 1974, var tanken at forbundet ikke skulle være et "studentparti", men en organisasjon som favna noe breiere og stilte mindre strenge krav til medlemmene. Dette var **programmet** ihvertfall til et godt stykke ut i 80-åra, sjøl om det i liten grad ble satt ut i livet. I praksis fungerte NKS mye som et studentparti.

Vårt syn er at diskusjonen om hvilken type organisasjon NKS bør være, bør tas opp igjen.

Studentene er ei lett bevegelig gruppe, potensielt vil mange kunne fanges opp av en organisasjon som ikke tar sikte på å være et studentparti, men på å favne breiere: radikale, samfunnsengasjerte aktivister med interesse for marxismen og hjertet hos AKP/RV. Slike finnes det en god del av. NKS er de eneste marxistene på de høyere lærestedene, og det er i ferd med å skje en dreining blant ungdommen i retning økt politisk interesse. Men de ytre omstendighetene er antakelig ikke nok til å snu medlemsutviklinga i NKS, vi bør også diskutere om ikke organisasjonen bør "åpne seg" på en annen måte enn i dag: En tar ikke sitt livs store avgjørelse når en blir med i NKS, det bør være mer rom for at kampen om oppslutninga om partiet skjer innafør.

En vei å gå kunne være å plukke ut noen utvalgte steder og forsøke å vinne praktiske erfaringer med å bygge et litt breiere NKS. Dette måtte skje gjennom et samarbeid mellom NKS og partiet. En måtte bygge på de styrkene NKS har i dag, og på erfaringer fra tidligere som fortsatt er relevante.

* Det finnes ihvertfall to rekrutteringskilder til NKS: 1) studenter som er almenpolitisk interessert 2) Studenter som først og fremst er interessert i fag, og kan radikaliseres gjennom det. NKS bør ha tilbud til begge typer.

* NKS' sterkeste side gjennom en god del år har vært den økonomiske kampen. De store aksjonene i Oslo ifjor vår er et eksempel. NKS-jenter har i tillegg jobba bra med kvinnekamp, og det er kommet i gang bra anti-rasistisk arbeid. NKS har

også i mange sammenhenger gjort det bra i studentvalg. Når det gjelder politiske tilbud til "aktivist"- og "politiker"-typen blant studentene, finnes det derfor et godt grunnlag å jobbe videre på.

* Det bør jobbes med å utvikle et politisk tilbud til de faglig interesserte studentene. En mulighet er en slags gjenoppliving av linja fra 70-åra, da vi snakka om "faget i folkets tjeneste". Altså ikke først og fremst finurlig "fagkritikk", men jobbing med fag som knytter studentene til de progressive bevegelsene utafor universitetene og de høyere lærestedene, og bruker ressursene deres i denne kampen. Mye faglig arbeid er gjort med tilknytning til kvinnekampen. Økologikampen er et annet viktig område med store muligheter til å knytte fag og politikk sammen, det samme er kampen mot rasismen. Faglig arbeid med utgangspunkt i fagbevegelsen/arbeiderklassen byr på en haug med muligheter: arbeidsmiljø, historie (Ellen R , historia om Tysedals-kampen), økonomi (lær av Torstein D) osv. osv. Kampen mot raseringa av velferdsstaten krever også mye kunnskap, undersøkelser, utredning.

Det lages en god del ålreite ting allerede, i form av oppgaver på ulike nivåer, prosjektarbeider osv. Men det forsvinner ofte, blir ikke kjent. Hva med å jobbe for et slags "Arkiv for kunnskap for folket" (kanskje i samarbeid med Materialisten-redaksjonen), dvs. samle det som ble laga, gjøre det kjent (gjennom kataloger, fellesmøter der folk legger fram det de jobber med etc.) Dette kunne bli en ganske brei bevegelse, som

NKS ville tjene på å gå i spissen for.

* Det skjer ei dramatisk utvikling med de høyere lærestedene for tida, ei side av omstillinga som partiet i liten grad har grepet fatt i. Privatiseringa går med sjumilssteg, og den direkte underordninga under monopolkapitalen går sin gang i høyt tempo. NKS har gjort en del med dette. Aksjonen ifjor vår viste at det er en stor, potensiell interesse for disse spørsmåla. NKS ville sikkert tjene på å gå i spissen for en studie- og diskusjonsbevegelse på disse spørsmåla - med sikte på å mobilisere mange til å sette seg inn i sakene og utvikle politikk for studentkampen.

* Bøllekurs har vist seg som et gullegg, både for partiet og Rød Ungdom. Hva med å satse systematisk blant studentjentene (kanskje med ei særegen tilpasning av kurset til studiesituasjonen ?) her har sikkert NKS erfaringer det kan bygges på.

* NKS bør drive med "almenpolitiske" oppgaver som KK-salg og valgkamp.

De forslagene som er fram-satt her, kan sjølsagt ikke settes ut i livet med de kreftene NKS har i dag. Dette er ment som noen foreløpige synspunkter på hvilken **retning** vi bør jobbe med å utvikle studentarbeidet i. Vi håper på mange kommentarer og forslag fra NKS-medlemmer!

Kameratslig hilsen
SK/AU i AKP (m-l)

VERVEERFARINGER

Vi trykker her noen reportasjer som ble laga på slutten av verveåret, og som ikke rakk å komme med i Klassekampen.

De viser oss viktige erfaringer, som bør spre "ringer i vannet" til større deler av partiet framover.

I tillegg kommer et innlegg om bruken av bøllekursa i vervearbeidet. Det bringer fram ytterligere argumenter for å få dette arbeidet inn som en fast del av det helhetlige partiarbeidet – i tråd med det SKAU-vedtaket som ble lagt fram i forrige TF. Vi håper å få en grundigere oppsummering av bølgelederkonferansen fra i vår i neste TF.

Red.

Møringene slo til!

- av Svein I

- I valkampen blei minst 500 spurt om å stå på Rv-lister i Møre- og Romsdal. Men praktisk talt ingen blei verva til AKP. Da valet var over, stoppa vi opp og spurde oss sjølv kva soom var gale.

- Slik starta det som seinare blei den største vervesuksessen i landet, fortel Kjell S., leiar for AKP i Møre og Romsdal. Som einaste distrikt har dei klart å komme i mål i AKP si vervekampanje.

- *De greidde 125 prosent av målsettinga. Kva er det de har gjort?*

- Vi har spurt folk. Etter valet tok eg ein del stikkprover blant dei uavhengige som sto på listene. Ingen av dei eg snakka med var blitt spurt om medlemsskap. Feilen er at vi bare har jobba med saker, ikkje jobba med folk. Essensen i arbeidet vårt må vere å forandre hovuda til folk, å utvikle kommunistar.

- Da vi byrja å analysere omlandet vårt, fant vi spesielt to område med store utfordringar, kvinner i byane og folk spreidd utover landet.

Ut av trengselen.

- AKP i Møre og Romsdal har i hovudsaka vore eit byparti. Det betyr ikkje at vi ikkje har hatt støtte på bygdene, men vi har ikkje greidd å organisere arbeidet der. Derfor har vi heller ikkje hatt nokon god distriktspolitikk. Skulle vi greie å verve folk på småstader, trong vi for det første ein politikk, for det andre ein organisasjon. Derfor arrangerte distriktstyret ein konferanse der vi inviterte medlemmar og sympatisørar frå heile fylket. Vi diskuterte to emner:

1. Kva slags distriktspolitikk skal AKP i Møre og Romsdal føre?

2. Korleis jobbe politisk på småstader?

Til å innleie hadde vi fått folk frå andre stader i landet som hadde kome lenger enn oss på disse områda.

- Eit av resultatane av konferansen var at det blei oppretta fleire nye partilag, av folk som bur spreidd på småstader. Disse laga jobbar spesielt med distrikts- og jordbrukspolitikkk.

Kvinnelag.

- Vi hadde ganske mange jenter som lukta på å bli med, men dei syntes det var litt skremmande å bli med i eit AKP-lag dominert av «gamle gubbar» som hadde vore med i «alle år». Ein plass løyste vi det med å opprette eit eige kvinnelag med omtrent bare nye medlemmar. Leiinga i laget består av bare nye folk. På den måten unngår vi at dei blir hemma av dei gamle, og dei må ta på seg fleire utfordringar. Vi vonar at dei og vil utvikle nye måtar å jobbe på. Vi gamle er vel ofte litt stivna.

Lært mye.

- *Kva er det som er så spesielt med Møre og Romsdal?*
- Ingenting, så vidt vi kan sjå. Vi har ikkje gått i bresjen for større kampar, slik partiet har gjort andre stader. Vi har berre greidd å organisere ein del av den støtta vi alt hadde. Dei diskusjonane vi har hatt for å få med folk har lært oss utrulig mye om kva vi gjør rett og galt. Vi har lært både av dei som har blitt med og av dei vi ikkje har fått med. Vi har fått kritikk for å ha for dårlig distriktspolitikk, og for at partiet synas for lite. Vi sit for mye på kammerset og diskuterer med kvarandre, og er for lite konkrete. Dei nye medlemmane vil vere eit viktig bidrag til å rette opp dette.
- *Kva slags folk er det de har fått med?*
- Det er mest folk som har sympatisert med partiet lenge. Ellers er det all slags folk. Men etter vervekampanja har vi nok ein større andel både bønder og kvinner enn vi hadde før.

Kvifor ikkje?

- *Men de har ikkje bare fått ja-svar. Kva for innvendingar har dei som ikkje vil bli medlaemmar?*
- Det er svært få som argumenterer med at AKP har ein feil politikk. Mange har vore med før, anten i partiet eller RU/NKS, og er skeptiske ut frå dei røynsleane dei gjorde dengang. Og mange er rett og slett så aktive i anna politisk arbeid at dei ikkje ser seg istand til å vere med i AKP i tillegg. Det er eit reelt problem, nokre gonger har vi vore nøydd til å gi dei rett, i alle fall på kort sikt. Men samtidig er det klart at dei treng partiet, og vi treng dei.
- *Og nå kan de kvile på laurbæra framover?*
- Å nei, vi har langt igjen. Fortsatt finst her mange som røystar RV og som abonnerer på Klassekampen i fylket som aldri har fått spørsmål om å bli med i AKP. Og så vonar vi at flest mogleg av dei som ikkje vil bli medlem vil støtte oss aktivt på anna vis, for eksempel gjennom støtte- ringen.

- *Støttingen, kva er det?*

- Det er mange som syns det er bra at AKP fins, men som sjølv ikkje vil bli medlemmar. Mange av dei kan tenke seg å støtte økonomisk. Når vi er blitt mange fleire, er det enno større behov for å kunne samordne arbeidet på fylkesplan. Til det treng vi minst ei halv dagsstilling. Dette vonar vi å kunne finansiere gjennom støttingen, der alle pengane skal gå til arbeidet i fylket.

- *Og pengane strømmer inn?*

- Alt for få er blitt spurt. dei fleste vi har spurt har sagt ja, men alle har ikkje betalt inn. Overbevist om at det er store pengar å hente. Eg vil nytte høvet til å takke dei som har jobba for det gode resultatet, og ønske nye velkommen og håpe at AKP blir det dei har håpa og trudd.

Sandnes:

KJEMPEINNSATS I VERVEÅRET.

- Vi hadde egentlig ikke noe valg. Vi hadde så mange oppgaver som måtte løses, at vi var nødt til å rekruttere. Derfor ble rekruttering ikke bare den viktigste oppgaven for avdelingen, men i en periode faktisk den eneste.

- Når en vil gjennomføre noe, må en rydde av veien andre oppgaver for å få resultater, sier representantene for Sandnes.

I fjor befant Sandnes eg i en bakevje. Avdelinga hadde skrumpet inn, arbeidet stagnerte og føltes stadig mer som pliktløp. Bare et bra KK-arbeid virket samlende på laget. En situasjon sikkert mange rundt om i landet kjenner seg igjen i. Bestemmelsen blei tatt. I dag er medlemstallet fordoblet. Å få folk inn på en «bølge» var viktig, forteller de.

- Nye medlemmer skal ikke inn en etter en. Vi gamle har «visse unoter» som kan virke ganske skremmende på nye medlemmer. Vi var derfor enige om at bare nye folk, og helst mange nye folk, kunne snu opp ned på denne situasjonen. Det har den også gjort. Den gamle, tradisjonelle og temmelig sjølhøytidelige stilen er borte. Vi har fått en uformell tone på møtene. Vi har ikke lenger noen stram ledelse, men har likevel spennende diskusjoner hvor alle deltar, - og vedtak blir utført! Det sosiale livet i og rundt partiet blomstrer. De gamle har forlatt sofaen for godt. Vi blir dratt med på alt mulig. Fra lørdagskafe, fester og turer til «festlig» forarbeide til demonstrasjoner mot sjokoladebryting.

Joda, den gamle stilen i Sandnes er nå en saga blott.

- *Fremdeles er det vel viktig å holde de gamle i ørene. Gamle synder skli vel lett inn i avdelingen igjen?*

- Det er klart. Den viktigste metoden er skolering. Vi har hatt to grunn-sirkler, og alle har nå gjennomgått den. Første pulje av de nye har deltatt

på partiskolen trinn I. Det å utvikle seg sjøl samtidig som en styrker avdelingen, er en kollektiv oppgave, ikke enkeltpersoners ansvar.

F.eks er diskusjoner på landsplan omgjort til lokalt «lagsansvar» for oss. Vi deltar alle i arbeider-/kvinnopprør-debatten. Det er en felles oppgave å jobbe fram linjer, trykke opp teori og litteratur som underlagsmaterieell. Vi har funnet fram den gamle Gaukatoredebatten, fordi vi følte at de nye medlemmene kunne ha endel å hente der. Vi gamle hadde også godt av å friske den opp.

- Alle innlegg i debatten blir gjennomgått og diskutert på møtene våre. På den måten blir ikke de teoretiske diskusjonene liggende hos de få «garvede», men hele avdelingens eiendom. Ellers har vi laget klasseanalyse over NordJæren.

Den har alle bidratt til, med stoff og diskusjoner på gjennomføring.

- Et annet viktig poeng som kanskje andre kan ha noe å lære av, er å prioritere de nye på konferanser og spennende møter rundt om i landet. Våre nyrekruttede deltar på alt fra interne partikonferanser til KFs landsmøte i Trondheim.

- I år skal vi reise i fellesskap på sommerleir. Vi skal på Nordisk Forum og på arbeiderkonferansen. For at alle skal ha utbytte av dette, forbereder vi oss grundig.

- *Hva er planene framover? Er Sandnes rekrutteringsbehov umettelige?*

- Både ja og nei. Det er klart vi skal bli flere. Oppgavene «baller» jo på seg og stiller nye krav til oss.

Men - vi kan ikke rekruttere for enhver pris hele tiden. Vi har som sagt ansvar for de nye. Nå er vi derfor inne i en konsolideringsperiode. Neste rekrutteringsbølge medfører nemlig deling av laget. Vi kan ikke by folk hva som helst, så det må forberedes grundig.

Tidlig på høsten slår vi imidlertid til igjen.

Oppskriften som ble brukt i fjor var god. Den bruker vi derfor om igjen. I hvert fall som grunnoppskrift.

- Vi er glad i damene..... særlig glad er vi i å lage bolledamer. Det er en flott rekrutteringsmetode når den kombineres med skikkelig oppfølging. Når en i tillegg tar med at prinsippet med A og B medlemmer er begravet for godt, at alle medlemmer har viktige oppgaver å utføre, kan vi vel ha grunn til å tro at de nye medlemmene også vil bli hos oss.

- *Det tror vi og. Lykke til!*

Mette N

Madla:

PREKTIGE?

- *Madla AKP har i perioder blitt omtalt som prektige. Er dere det?*

- Jo, på en måte har vi vel det. I tider da andre partiavdelinger slet med å finne såkalte meningsfylte oppgaver, slo vi til og tok på oss den ene store jobben etter den andre.

Vi satte oss ikke ned og grublet på hva vi skulle finne på som felles lagsoppgave. Problemene sto i kø i Stavanger. det var egentlig bare å brette opp ermene og gå i gang. Det kan nok virke både frustrerende og irriterende for andre, som ikke riktig får arbeidet til å svinge.

- Vi var heller ikke flinke nok til å dele våre gode erfaringer med andre. Det førte til at oppgavene ble løst, uten at resten av partiet lærte noe om metodene vi brukte.

Men det har ikke alltid vært rosenrødt hos oss.

- Vi er knyttet sammen på grunn av geografien, uten at den politiske innretningen har siktet seg spesielt inn på Madlaområdet. Medlemmene hadde - og har fremdeles - forskjellig bakgrunn, jobb og politiske oppgaver. Å dra lasset sammen da, samtidig som avdelingen har ansvaret for medlemmenes oppgaver og utvikling, er litt av et kunststykke.

- 1984 var et skikkelig krisear. Vi satt godt klistret i den gamle stilen og kulturen. Lange politiske utredninger. Innviklede og snirklete teoretiske debatter som verken var fengende eller særlig lærerike.

Så rekrutterte vi plutselig. Heldigvis en hel flokk på en gang. Avdelingen ble fordoblet.

- De nye tok fatt i oss. Vi fikk så ørene flagret. Vi hadde altfor mye og vanskelig teori. De forsto ikke ørten fråsegn om prinsippprogram. Vi snakket, eller rettere sagt *talte*, for lenge og for høytravende. Vi hadde en debatteknikk med taleliste og taletid som de ikke hadde kjennskap til. Det førte til at når det endelig ble deres tur til å snakke, hadde de ofte glemt hva de skulle si, eller noen av de gamle «flinke» hadde allerede sagt det. Vi ble anklaget for å være liberalister. Dårlige innledninger. Lite konstruktive studier. Slapp møteinnkalling og jeg vet ikke hva. I det hele tatt var listen over våre feil og svakheter uendelig.

- Til slutt kom truslene om utmelding, og da ble det oppvask! Først fikk vi system på den tekniske organiseringa: Faste styremøter, faste møter, skikkelig innkalling med oversikt

og møteplan. Deretter fikk vi sving på gjennomføringen av møtene. De nye fikk ordet når de hadde noe å si. I tillegg hadde de ubegrenset taletid. Vi gamle måtte tegne oss på vanlig måte med maks. taletid.

- Det fungerte bra. For det første utviklet vi en helt ny partikultur. For det andre viste det seg fort at vi slettes ikke alltid hadde monopol på

vettet!

- De nye hadde forslag på oppgaver og innretning som vi aldri hadde tenkt på. Vi kan nesten si at lykken var bedre enn forstanden. På grunn av at de helfdigvis kom inn i flokk, fikk vi et grunnplansopprør som laget det nåværende Madla AKP.

- *De gamle er ingen ting - de nye er alt?*

- Nei for all del. Det er kombinasjonen som har fungert hos oss. De gamle representerer stabiliteten. I ledelsen av laget har vi konsekvent kjørt med både gammelt og nytt: Stabilitet og erfaring sammen med nytenking og friskhet. Vi sloss virkelig for et sterkt styre. Både internt hos oss sjøl, og på distriktets årsmøter har vi stått beinhardt på det. Et sterkt styre er nøkkelen til selve organiseringa.

- Ellers har vi vært lite opptatt av «alle andre». Positivt har vi brydd oss mest om oss sjøl.

- Vi har tatt på oss 1.mai arrangement fordi vi syntes det var viktig. Vi startet og drev RV-kafe i -85. Vi tok ansvaret for RV-valgkampen i fjor. Vi tente på bøllekursbevegelsen og org. didtriktets første bøllekurs. Med flott resultat!

- Våre nyrekruttede er kjempeflinke til å ta på seg ansvar. De er ikke bare entusiastiske, men også modige. Spesielt tør de jentene som er rekruttert via bøllekurs å hive seg utpå.

- *Hvordan ser avdelingen ut i dag?*

- Vi er sammnsatt på samme måte som før. Nesten 100% av oss har større og mindre oppgaver utenfor laget. Det varierer fra faglige tillitsverv til RV, Kvinnefront og støttesenter for incestofre til større interne og eksterne partioppgaver.

- Det er både en styrkeog en svakhet å være så spesielt sammensatt som oss. Vi tror imidlertid vi har funnet fellesnevneren. Vi er først og fremst et kommunistisk lag. Vi har et godt miljø. Folk er med på sine egne premisser. Vi tar hensyn til at alle må utvikle seg i sin egen takt. Det er spesielt viktig for oss som har en stor kontigent jenter og faktisk 75% enslige forsørgere. Med den bakgrunnen er det god grunn til å være stolt av alt vi har utrettet. Ikke bare se det som prektighet.

- *Framtida. Er rekrutteringskampanjen slutt hos dere?*

- Vi driver igrunnen ikke så veldig mye med kampanjer. Vi rekrutterer mest etter behov og i forhold til avdelingas planer. Nå har vi et akutt behov for å få løst nyeoppgaver, og må derfor framskaffe endel nyemedlemmer til over påske.

- *Klarer dere det?*

- Det gjør vi ganske sikkert. Vi må selvfølgelig rydde vekk andre oppgaver, mens det står på. Så får vi jo til gjengjeld flere til å ta oppgavene igjen etterpå.

Mette

Hvem skal styre bøllekursene?

Jeg kom temmelig oppbrakt hjem fra konferanse for bøllekursledere i vinter. Det var fordi det hadde gått opp for meg i hvor høy grad bøllekursene holdes utenom partiets organiserte arbeid. Det var tydelig at partiet - rundt om i landet, ikke har forstått hvor viktig det er med bøllekurs i forhold til partietskontakt med forskjellige jenter, og muligheten til rekruttering til og styrking av partiet gjennom dette arbeidet. Derfor vil jeg fortelle litt om hvordan vi har gjort dette hos oss.

I vårt distrikt var det ikke drevet kvinnearbeid i partiet på flere år, da noen (få) av oss prøvde å få litt sving på det. Kontakt mellom kvinner i distriktet var lik 0, vi visste ikke om hverandre og mente det var viktig å styrke kvinnene i partiet i første omgang. På denne tida var det blitt holdt noen bøllekurs i hovedstaden, og tilbudet gikk ut om å være med på bøllederkurs. Der hadde vi ei representant, og to av jentene holdt bøllekurset for partijenter i distriktet vårt. Målet med dette var å styrke jentene i partiet, bli kjent og få et grunnlag for å drive kvinnearbeidet videre i partiet og i det utadretta arbeidet, med bl.a. bøllekurs for andre i fylket vårt. Det var klart at bøllekursa skulle holdes av AKP i distriktet. Vi ville vise oss fram, gi noe til kvinnene rundt oss, få nye kontakter og drive partiets kvinnearbeid lokalt videre. Derfor satsa vi også på å bruke ressursene våre på åpne kurs. Vi har klart det vi ville. Resultatene er ikke enorme, men det er stadige skritt framover. Vi synes i landskapet. Vi har fått rekruttert jenter til Kvinnefronten der det har vært aktuelt. Jenter er blitt spurt - og sagt ja til å stå på RV-lister.

Et sted hadde vi kvinnesirkel med i hovedsak folk fra bøllekursa, med rekruttering til partiet etter bøllekursene, og det merkes. Vi har flere kontakter å jobbe videre med.

Men dette oppdaget jeg altså at var en uvanlig måte å drive bøllekurs på. Mange bøllekursledere blir kontakta av SNV, og reiser langt av gårde for å holde kurs. Så reiser de hjem etterpå, og partiet på stedet har ikke en anelse om at noen hos dem har vært på bøllekurs, og kanskje er interessert i mer politikk.

Hos oss har dette vært direkte ødeleggende ved i hvert fall en anledning. Det gjaldt et sted i distriktet hvor vi har jobba mye for å få kontakt med folk. Vi hadde håpa å få kontakter gjennom bøllekurs, og jobba med å nå fram med informasjon om kursa. Vi sendte formell innbydelse til den uavhengige kvinnegruppa på stedet. Vi håpa på folk på de første kursa vi

hadde, og vi håpa på kontakter som kunne peke videre mot nye RV-ere, KF-gruppe, evt. seinere nye partimedlemmer.

Akkurat dette stedet ble prioritert på mange måter, og bøllekurset ville være en viktig innfallsvinkel. Dessverre møtte vi ingen interesse for bøllekurset da. Det vi ikke visste, var at noen hadde kontakta Studieforbundet Ny Verden for å få bøllekurs, og det fikk de. Men vi visste altså ikke det, det var fremmede folk som holdt kurset, og vår mulighet til å nå fram som AKP i distriktet, personifisert i oss bøllekursledere i vårt fylke, ble ødelagt for denne gangen. Det synes vi var fryktelig synd. Sânt må ikke skje igjen.

Hos oss har vi ikke vært fornøyd med partiets innsats med bøllekursa. Vi synes det i for høy grad er kvinnes ansvar, og at mange partiavdelinger virker uinteresserte.

Jeg tror nå likevel vi er forholdsvis godt i gang hos oss. Andre distrikter bør ta ansvar for at det blir holdt bøllekurs på sine steder, og bruke det aktivt i partiarbeidet. SNV må *absolutt* kontakte partiet i distriktet når de får henvendelser om bøllekurs, for å sikre at partiet på stedet holder kurset - om mulig! Evt. at de får mulighet til å vurdere om det er noe annet partiet kan gjøre i forhold til kurset som skal være.

Bøllekursa er enormt bra, vi kommer ut med masse spennende politikk til deltakerne, det er AKPs kurs - og det skal det være! La oss bruke bøllekurs også til vår egen fortjeneste!

Lillemor

Partidiskusjoner til høsten:

På sommerleirene, og Arbeiderkonferansen i august, vil helt sentrale spørsmål for partiets strategi og taktikk framover bli diskutert. Slike som utviklinga i sosialdemokratiet, hva skjer og hvilke muligheter fins i opposisjonsbevegelsene?, hva skal partiets rolle være og hva betyr det for utviklinga av partiet?... Flest mulig bør gripe sjansen og bli med på disse begivenhetene ! Og, trekke med seg uavhengige. Spørsmåla som tas opp er av stor betydning for hele venstresida, alle progressive

SKAU mener at hele partiet bør følge opp disse spørsmåla, også til høsten. De er helt sentrale i landsmøtebevegelsen, og de griper rett inn i diskusjonene og arbeidet med å få til en valgoppstilling i 1989 som kan ramme borgerskapet mest mulig.

Alle partiavdelinger bør sette av plass til dette i sine planer for høsten. SKAU vil legge forholda til rette, bl.a. ved å legge fram materiale som kan brukes til innledninger og studier. Dette kommer i neste sending - i august.

Men, like viktig er det at avdelingene skaffer seg en plattform for å følge opp diskusjonene ved å ha folk med på leirene og konferansen i august!

SKAU

BERETNINGSDEBATT:

1.

Vedtak fra DS i Sør-Trøndelag:

UENIG I J.A.O.s PARTIMODELL.

1. DS mener JAOs framtidige partimodell er feilaktig. Partiet må fortsatt i hovedsak stå på sin nåværende plattform.
2. Partiet må ha en sikkerhetspolitikk som i hovedsak er som dagens. Vi må være innstilt på at klassekampen i tida framover kan bli betydelig skarpere.
3. JAOs partimodell undervurderer ideologiske spørsmål og kommunistisk organisasjonsarbeid. Vi er redd for at en slik modell vil føre til oppløsning av partiet.
4. Satsingen på parlamntarisk arbeid er en del av partiets revolusjonære strategi. Dette er et viktig arbeid for å avsløre borgerskapet og palamentets rolle og for å spre kommunistisk propaganda.

På pkt.2 stemte ca. 1/3 avholdende, og noen stemte mot. Ellers ganske stort flertall for de øvrige punktene.

2.

Jan A

«forretningsmessige» standpunkt.

Etter å ha lest Jan A s (JAO) beretningskommentar - se Beretninga s.49 - ser jeg at det ligge an til en frisk debatt. JAO gjør sitt standpunkt så klart at hver enkelt nokså lett må kunne ta standpunkt. Dette er svært positivt, og hjelper oss til å finne ut hva vi mener. Vi har nå to klart atskilte syn på partiets utvikling og hvordan vi skal satse. Synene kan, såvidt jeg kan se, ikke forenes. Dette er derfor en oppfordring til flest mulig om å prøve å ta et så klart standpunkt som mulig.

Forretningsmessig.

Det er på høy tid at vi betrakter partiet «forretningsmessig», sier JAO. Hva han sjøl mener med dette, går klart fram av innlegget. Som god «forretningsmann» stiller han spørsmålet: Hva selger vi på? Det spiller liten rolle for «forretningsmannen» om han selger matvarer eller juggel. For JAO er spørsmålet tydeligvis like enkelt også for den revolusjonære bevegelsen.

Og svaret er klart: AKP selger dårlig - RV selger bra - vi satser på RV. Vi veit at borgerlige partier driver kjøp og salg av politiske standpunkt ut fra hva som «selger». De sitter jo med makta og er bare interessert i kampen om «beina». For oss er det ikke så enkelt. Vår bevegelse er til av en grunn: At vi vil forandre maktforholda i samfunnet. Spørsmålet vi derfor må stille oss er derfor ikke bare *om* vi selger, men *hva* vi selger. Vi kan kanskje få oppslutning om populære saker, men betyr det ikke noe i kampen for å kaste borgerskapets diktatur, så har det liten interesse for oss. Hele innlegget til JAO er prega av at han ikke stiller det grunnleggende spørsmålet: *Hva betyr det vi satser på i kampen for å ta fra borgerskapet makta?*

JAOs taktikk.

JAO benytter en bestemt taktikk i sitt innlegg: Først viser han AKPs fallitt: Partimodellen med alt dens gamle skrap er dogmatisk og hører ikke hjemme i vår tid. Ledelsen er talentløs... Deretter framheves RVs betydning. Beskrivelsen er etter min mening svært ensidig og svært idealistisk. Han stiller ikke *en* gang spørsmålet om det vi kaller de ytre forholda: Klassekampen, den økonomiske situasjonen, ideologiske strømninger, etc. Framgang eller ikke avgjøres av oss. Velger vi rett, kan vi ha framgang. Ingen er uenig i at partiet har gjort viktige feil, og at vi har ideologiske og politiske svakheter og mangler når det gjelder ledende kader. Likevel tror jeg vårt valg av hovedretning fortsatt er *rett*. Det betyr at vi kan ikke gjøre drastiske endringer for å oppnå *store* framganger. Men JAO har tro på betydelige framganger på kort sikt - *om vi velger en annen retning*. Etter min mening er den retningen han legger opp til en retning som ganske fort vil ødelegge det vi har av kommunistparti i Norge. Vi kan *kanskje* få en større velgerbevegelse. Men vi mister *sikkert* den revolusjonære organisasjonen.

JAOs partianalyse.

«Partimodellen har spilt fallitt», sier JAO. Her trekker han fram sikkerheten, prioriteringa av militært arbeid og kaderutvelgelsen. Når det gjelder en generell kritikk av sikkerheten i partiet, så er mange enige i at vi enda sliter med å finne en riktig form. Men, jeg mistenker JAO for å se på det hele som hysterisk forfølgelsesvanvidd. (Jfr. hans forslag om å gjøre hele SK kjent).

* Vi må jobbe for å få flere medlemmer til aktivt å stå fram som kommunister. Det er i dag ikke noe i verken partimodellen eller retningslinjer fra SK som hindrer dette. Jeg tror det først og fremst er politiske årsaker til at medlemmene ikke står mer aktivt fram. Det stiller både større krav til aktivitet og kan være ubehagelig i forhold til karrieremuligheter, familie etc.

* Skal vi diskutere og analysere militærpolitiske spørsmål i partiet? JAO mener dette er langt på vei bortkasta. Han antyder også at det må være

noe feil med «virkelighetsoppfatninga» til folk som bruker mye tid på slikt.

Det er klart at folk i Norge i dag er lite opptatt av «krig i Norge». Men betyr det at spørsmålet om «Krig i Norge» er uaktuelt? Borgerskapet har for tida ingen interesser av å mobilisere mot imperialismen og krig. Derfor er dette et ikke-tema i debatten. Og derfor er det også vanskelig for oss - i dag - å skåre politisk gevinst på våre standpunkter her. Likevel kan vi ikke unngå å analysere og diskutere spørsmålet: For enhver nasjon- og enhver revolusjonær bevegelse - må det jobbes med spørsmålet- uansett de politiske konjunkturer. Jeg tror JAO har ei anna analyse av verdenssituasjonen enn jeg. Da bør han si dette klart.

* Hva slags ledere trenger partiet? JAO polimeriserer mot partiets tradisjonelle vekt på erfaring, ideologisk nivå, teoretisk styrke, lojalitet etc. Hans kader skal være «opptatt av å komme ut og markere seg». Dette må være det «første, andre og tredje viktigste kriteriet» (s.52) Dette kunne vært sagt av Carl I Hagen, Jagland eller Solheim. Men er det så lettvinnt? Ingen er imot at vi er dristige til å markere oss. Vi er enige i at vi har svakheter her. Men, spørsmålet er: Hva skal vi markere oss med? Hvilke linjer skal vi slåss for? Hvordan skal vi mobilisere massene? Er det nok med «befalinger» fra talerstolen i bystyresalen? JAOs kaderideal er temmelig enkelt. Det representerer en kraftig undervurdering av klassekampen, og av hvor vanskelig det er å kjøre våre saker, stå på vår ideologi og mobilisere arbeiderklassen til kamp.

Hvorfor skal vi satse på RV?

JAO legger vekt på to saker:

Vi får makt i parlamentariske organer.

Parlamentarisk arbeid gir oss store muligheter til å nå bredt. Når det gjelder *makt* så er det min mening at kommunestyre og fylkesting stort sett er maktesløse når det gjelder viktige saker. De fungerer mer eller mindre som administrative organer innafor den borgerlige staten. Våre representanter får være med og «leke» demokrati. Dette betyr ikke at vi ikke skal legge vekt på arbeidet her. Men jeg er helt uenig i JAOs vektlegging på *makten* vi får. Jeg tror det vi har oppnådd gjennom utenomparlamentarisk arbeid er langt viktigere enn i noen bystyresal: De breie frontene, fagbevegelsen, demonstrasjonene, spredningen av Klassekampen, studiesirkelene etc.

Våre kamerater i kommunestyre og fylkesting gjør en flott jobb i å avsløre nettopp maktesløsheten i de lokale organene. De avslører det borgerlige spillet, og de sprer våre saker. Jeg er enig i at parlamentarisk arbeid gir oss muligheter til å nå bredt ut. Men vi må hele tida ha klart for oss hva vi vil med den brede fronten. Dersom RV bygges opp som «parti» (jfr. JAOs forslag), vil AKP få en konkurrent. Kan vi satse på to partier? Det må bli nokså forvirrende for folk, og det må kreve enormt med krefter. I dag er RV måten vi stiller til valg på. det er en spesiell form for allianse, som gir våre medlemmer innflytelse over linja uten å

melde seg inn i en annen organisasjon. Vi kan alternativt stille i frontsam-
arbeid med andre organisasjoner, partier. Men fortsatt slipper vi å konkur-
rere med andre «partier». I en brei front har vi vår uavhengighet, og våre
medlemmer bestemmer over *vår* politikk i fronten.

Jeg er redd et RV-parti av JAOs type vil føre til en svekkelse av
AKP. Det betyr en svekkelse av den «drivkrafta» som partiet er i hele
det revolusjonære arbeidet. Skjer dette, kan fort RV-linja skli ut, og vi
sitter igjen med en reformistisk bevegelse som ingen i dag trenger.

Konklusjon.

JAO lanserer en politisk retning som betyr oppløsning av mye av det vi
oppfatter som kommunistisk. Hans linje er den kortsiktige, kjekke og greie.
Jeg oppfordrer folk som ikke har lest Lenin på lenge til å lese noe av det
han tar opp i «Hva Må Gjøres», fra s.117 (Oktoberutgaven). Jeg mener ikke
at vi her finner noen fasit på alle spørsmåla partiet står overfor, men de
prinsipielle spørsmåla sto nokså likt også da Lenin skreiv, like etter
århundreskiftet: *«Noen begynte å si at de arbeidende massene sjøl ennå ikke
var kommet så langt som til de breie og militante politiske oppgavene som
de revolusjonære prøver å "tvinge" på dem, at de må fortsette å kjempe for
øyeblikkets politiske krav, med å føre den "økonomiske kampen mot
arbeidsskjøperne og regjeringa" (og sjølsagt, i samsvar med denne kampen
som er "lett å forstå" for den helt uskolerte ungdommen). (s.118)*

Peder M

PHILIPPINES

NATIONAL DEMOCRATIC FRONT (NDF)

Innsamling til den nasjonale demokratiske fronten på Filippinene

ET INNSAMLINGSPROSJEKT TIL COMMUNIST PARTY OF THE PHILIPPINES (CPP), NATIONAL DEMOCRATIC FRONT (NDF) ER NÅ PÅ TRAPPENE, ETTER VEDTAK I SK/AU. CPP HAR VEDTATT Å TRAPPE OPP PROPAGANDAARBEIDET I EUROPA. DET SKAL BYGGES OPP EN DATABANK MED MODEM, LASERPRINTER ETC. AKP ER BLITT BEDT OM GI ØKONOMISK STØTTE TIL PROSJEKTET, CA. 20 000 KR. VI OPPFORDRER FOLK TIL Å YTE EN SKJERV. EN PRESENTASJON AV NDF STO I KK 25. MAI. FLERE ARTIKLER OM CPP, NDF OG NEW PEOPLES ARMY (NPA), VIL FØLGE I KK UTOVER SOMMEREN.

Økonomisk støtte kan settes in på postgirokonto 2 61 50 45,
"Innsamling til National Democratic Front."

BALITA NG MALAYANG PILIPINAS (BMP)
Free Philippines News Service
Official News Agency of the National Democratic Front of the Philippines

TF, ja... joda

**BIDRAG TIL
AUGUST-TF
SEINEST
ONSDAG 10/8.**

Innhold:

Leder:

SK-vedtak om Valg -89s. 2

Fra Partiet:

Hvem blir ny leder i AKP - av K.E.s. 4

Prinsippprogrammet - hva legges til grunn?s. 6

Krev å få gå på partiskolen til høsten! - Jørns. 7

Støttingen til AKPs.10

Det haster med å få orden på kontingenten!s.13

Teori:

Abonner på Røde Fane!s.14

Uenigheter mellom NKS og partiet:s.18

Verveerfaringer:

Tre intervjuer samt en meningsytring om Bøllekurss.26

Paridiskusjoner til høsten: - fra SKAUs.34

Beretningsdebatt:

a) Vedtak fra DS i Sør-Trøndelags.35

b) Jan A "forretningsmessige" standpunkts.35

Annet:

Innsamling til NDF på Filippinenes.39

Bilag: Sameprogrammet

god sommer!